

Vereniging van
Nederlandse Gemeenten

Brief aan de leden
T.a.v. het college en de raad

informatiecentrum tel.
(070) 373 8393

uw kenmerk

bijlage(n)
3

betreft
Aanpassing modelverordening
Wmo 2015 i.v.m. uitspraak CRvB

ons kenmerk
ECLBR/U201601479
Lbr. 16/090

datum
30 november 2016

Samenvatting

De Centrale Raad van Beroep (CRvB) deed 18 mei 2016 uitspraak in diverse zaken over de uitvoering van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015. Niet alleen de direct betrokken gemeenten, maar nagenoeg alle gemeenten bezien naar aanleiding van deze uitspraken hoe zij, binnen de kaders die zijn gegeven, (verder) invulling kunnen geven aan de vernieuwing in het sociaal domein. In sommige gemeenten moet het anders en in andere gemeenten kan het beter.

In deze ledenbrief gaan we specifiek in op één van deze uitspraken en op wat we mede naar aanleiding van de uitspraak hebben aangepast in de Model Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015. In het bijzonder gaat het dan over de (on)mogelijkheid om het vaststellen van regels ter uitvoering van de Wmo 2015 te delegeren aan het college. Wat dat betreft is onder andere besloten de regeling van zowel de eigen bijdrage voor maatwerkvoorzieningen en pgb's, als die voor algemene voorzieningen, voortaan volledig in de raadsverordening neer te leggen. Het oude artikel 12 is daarbij vervangen door een tweetal artikelen. Ten aanzien van diverse andere onderwerpen is een (beperkte) delegatievariant echter gehandhaafd. Waar twijfel bestond kozen we steeds voor een 'veilige' oplossing en zagen we af van (verregaande) delegatie.

Vereniging van
Nederlandse Gemeenten

Aan de leden

informatiecentrum tel.
(070) 373 8393

uw kenmerk

bijlage(n)
3

betreft
Aanpassing modelverordening
Wmo 2015 i.v.m. uitspraak
CRvB

ons kenmerk
ECLBR/U201601479
Lbr. 16/090

datum
30 november 2016

Geacht college en gemeenteraad,

1. Aanleiding

De Centrale Raad van Beroep (CRvB) deed op 18 mei 2016 uitspraak in drie zaken over huishoudelijke hulp op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015) en een uitspraak in een zaak op grond van de Wmo van 2007. Via onder andere onze ledenbrief van 3 juni 2016 ([Lbr. 16/042](#)) informeerden we u hierover. Onlangs verscheen het rapport [Wmo 2015 in uitvoering: passend en onderbouwd \(lokaal\) beleid voor hulp bij het huishouden](#).

In deze ledenbrief gaan wij specifiek in op één van deze uitspraken en wat we naar aanleiding van de uitspraak hebben aangepast in de Model Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015. We lichten eerst de aanleiding van de aanpassing toe (paragraaf 2). Vervolgens zetten we het door ons bij de aanpassing gehanteerde algemene kader voor delegatie van de verordenende bevoegdheid uiteen (paragraaf 3), en tot slot gaan we per artikel nader in op diverse wijzigingen (paragraaf 4).

Over de aanpassingen vond overleg plaats met de ministeries van BZK en VWS, de G32 en G4, Stimulansz, de VNG-juridische werkgroep (waarin ook kleinere gemeenten zitting hebben) en onze Adviescommissie Gemeenterecht. De Landsadvocaat adviseerde over diverse onderdelen.

Uit diverse reacties bleek dat er – na twee jaar ervaring opgedaan te hebben met de Wmo 2015 – diverse ideeën en wensen bestaan om de modelverordening op onderdelen aan te passen, los nog van de CRvB-uitspraken. We hebben er echter voor gekozen om vooruitlopend op een integrale, meer diepgaande evaluatie van de modelverordening (naar verwachting in de loop van 2017) op dit moment geen grote inhoudelijke aanpassingen door te voeren. We hebben wel enkele kleinere aanpassingen doorgevoerd en de modelverordening redactioneel verbeterd.

Daarover leest u meer in paragraaf 4.

Deze ledenbrief gaat vergezeld van een *implementatiehandleiding* (bijlage 1), een *was-woord-tabel* (bijlage 2, deze kan desgewenst gebruikt worden voor de raadsvoordracht voor de wijziging van de verordening), en een *modelwijzigingsbesluit* (bijlage 3).

2. Aanleiding tot aanpassing modelverordening

De CRvB oordeelt in één van de uitspraken ([ECLI:NL:CRVB:2016:1404](#)) dat de gemeenteraad bij raadsverordening moet bepalen of een bijdrage is verschuldigd voor het gebruik van algemene voorzieningen en wat de hoogte is van deze bijdrage. Delegatie van de bevoegdheid tot het vaststellen van de hoogte van de eigen bijdrage wordt als niet toelaatbaar bestempeld (zie r.o. 4.5.4 tot en met 4.5.6). De CRvB verwijst eerst naar de tekst van artikel 2.1.4 van de Wmo 2015, waarin staat dat “bij verordening” bepaald wordt of de bijdrage voor algemene voorzieningen verschuldigd is. Daarna oordeelt de CRvB, mede op basis van de wetsgeschiedenis, dat de hoogte van de bijdrage in een raadsverordening moet worden bepaald en onderwerp is van lokaal beleid. Vervolgens oordeelt de CRvB dat delegatie hiervan aan het college niet is toegestaan.¹ Artikel 2.1.4, tweede lid, van de Wmo 2015 zou hier namelijk aan in de weg staan, daar dit artikel niet voorziet in een wettelijke grondslag om het vaststellen van de hoogte te delegeren aan het college.²

Naar aanleiding van deze uitspraak hebben we de Model Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015 aangepast, en vervalt het Model Besluit maatschappelijke ondersteuning 2015. Hierbij hebben we niet alleen gekeken naar de bepalingen over de eigen bijdrage, maar ook naar de gevolgen van de strekking van de uitspraak voor de andere onderdelen van de modellen. In het bijzonder waar gewerkt werd – en soms nog steeds wordt – met delegatie van de regelgevende bevoegdheid. We hebben steeds gezocht naar ‘oplossingen’ die praktisch zijn én die in lijn zijn met de strekking van de uitspraak en de [100 Ideeën voor de gemeentelijke regelgever](#) (én, uiteraard, met landelijke wet- en regelgeving). Uitleg van jurisprudentie is echter geen exacte wetenschap, zeker wat betreft de gevolgen van de strekking op onderwerpen die niet uitdrukkelijk onderdeel van het geschil zijn. Waar twijfel bestond kozen we daarom vaak voor een ‘veilige’ oplossing en zagen we af van (verregaande) delegatie. Wat betreft de eigen bijdrage is dit mede ingegeven doordat, als de CRvB zou oordelen dat met de gekozen uitwerking niet is voldaan aan de Wmo 2015, er voor van het heffen van de eigen bijdragen geen (afdoende) wettelijke grondslag bestaat en dat die bijdragen in strijd met de Wmo 2015 en daarmee onverschuldigd door burgers zijn betaald.

3. Algemeen kader delegatie verordenende bevoegdheid

De aanpassingen die verband houden met de uitspraak van de CRvB zijn gebaseerd op de

¹ r.o. 4.5.5.

² r.o. 4.5.6.

volgende overwegingen:

“Bij verordening”

Uit het feit dat is bepaald dat iets “bij verordening” geregeld kan of moet worden, volgt op zichzelf niet dat delegatie van de betreffende bevoegdheid is uitgesloten.³ Een verordening kan (in bijzondere gevallen) ook worden vastgesteld door het college. De verordening komt (dan) tot stand op basis van een geattribueerde of gedelegeerde bevoegdheid en wordt in het geval van delegatie veelal aangemerkt als ‘nadere regeling’. Delegatie kan plaatsvinden op grond van de algemene delegatiegrondslag van artikel 156 van de Gemeentewet of een bijzondere delegatiegrondslag in een medebewindswet.

“Door de raad”

Door de wetgever wordt bij medebewindswetgeving gewoonlijk – en vanzelfsprekend – aansluiting gezocht bij de norm in artikel 127 van de Grondwet jo. artikel 147 van de Gemeentewet; de verordenende bevoegdheid wordt in beginsel altijd bij de raad belegd. Dit kan expliciet door de raad te noemen zoals in artikel 2.1.3, eerste lid, van de Wmo 2015. Dit kan ook impliciet zoals in artikel 2.1.4, eerste lid, van de Wmo 2015: de raad wordt daar niet genoemd, maar uit artikel 127 van de Grondwet jo. artikel 147 van de Gemeentewet volgt dan dat de verordenende bevoegdheid toekomt aan de raad.

Of het nu expliciet of impliciet gebeurt: dat een bevoegdheid aan de raad wordt toegekend, staat op zichzelf niet aan delegatie in de weg.⁴ Een bevoegdheid moet immers altijd eerst aan enig bestuursorgaan toegekend (geattribueerd) worden voordat deze gedelegeerd kan worden.

“De aard van de bevoegdheid”

Artikel 156 van de Gemeentewet biedt het kader voor de overdracht van raadsbevoegdheden aan het college (tenzij het om medebewind gaat én de betreffende medebewindswet een bijzondere delegatiegrondslag bevat). De raad kan op grond van artikel 156 aan het college bevoegdheden overdragen, tenzij de aard van de bevoegdheid of een van de specifieke delegatieverboden van het tweede of derde lid zich daartegen verzetten. Of de aard van de bevoegdheid zich tegen delegatie verzet, blijkt doorgaans uit de wetsgeschiedenis of de wetssystematiek.

Als er (zoals hierboven uitgelegd) een algemene delegatiegrondslag is, hoe moet dan de opmerking van de CRvB uitgelegd worden dat delegatie in dit geval niet is toegestaan omdat artikel 2.1.4, tweede lid, van de Wmo 2015 niet voorziet in een wettelijke grondslag om het vaststellen van de hoogte te delegeren aan het college?⁵ Deze opmerking kan geplaatst worden

³ Zie in dit verband de uitspraak van de CRvB van 11 november 2010

([ECLI:NL:CRVB:2010:BO6880](#)) waarbij delegatie (onder de ‘oude’ Wmo) onder voorwaarden wel toelaatbaar werd geacht (r.o. 3.3).

⁴ Idem.

⁵ r.o. 4.5.6.

in de context van de voorafgaande vaststelling van de CRvB dat uit de bewoordingen van artikel 2.1.4 in combinatie met de in rechtsoverweging 4.5.4 weergegeven wetsgeschiedenis volgt dat de hoogte van de eigen bijdrage voor het gebruik van een algemene voorziening vastgelegd moet worden in een raadsverordening.

Het is de aard van de bevoegdheid (zoals blijkt uit de wetsgeschiedenis) die zich verzet tegen delegatie van deze specifieke regelgevende bevoegdheid. Artikel 156 biedt dus geen uitkomst. Daarvan uitgaande zou alleen een uitdrukkelijke in de Wmo 2015 opgenomen delegatiemogelijkheid voor bepaalde onderwerpen daaraan kunnen afdoen. En zo'n mogelijkheid biedt artikel 2.1.4, tweede lid, simpelweg niet.

De 'essentialia-doctrine'

Onder de 'oude' Wmo is door de CRvB de 'essentialia-doctrine' geïntroduceerd. In lijn met artikel 156 van de Gemeentewet – maar zonder hier uitdrukkelijk naar te verwijzen – werd delegatie van regelgevende bevoegdheid aan het college toelaatbaar geacht voor zover de aard van de bevoegdheid, de bewoordingen van de medebewindswet of het stelsel van de medebewindswetgeving zich daar niet tegen verzetten.⁶ Telkens werd onderzocht of delegatie aan het college niet te ver ging. In diverse gevallen kwam de CRvB tot de slotsom dat er geen sprake was van verboden delegatie aan het college mits de raadsverordening de essentialia regelt en de vrijheid van het college nader was ingeperkt door duidelijke kaderstelling via landelijke wet- en regelgeving of de raadsverordening.⁷ Onder de 'essentialia-doctrine' is substantiële materiële norm- en kaderstelling (de 'essentialia') voorbehouden aan de raad (in aanvulling op de norm- en kaderstelling die volgt uit landelijke wet- en regelgeving); enkel delegatie van nadere uitvoeringsregels kan gedelegeerd worden.

Ook in de uitspraak van 18 mei wordt niet uitdrukkelijk verwezen naar artikel 156 van de Gemeentewet. Wel wordt (zoals hierboven uiteengezet onder "*De aard van de bevoegdheid*") ogenschijnlijk (impliciet in lijn met artikel 156) geconcludeerd dat de aard van de bevoegdheid zich verzet tegen delegatie én dat de Wmo 2015 niet voorziet in een wettelijke grondslag die desondanks alsnog delegatie mogelijk maakt. Ter onderbouwing van deze conclusie wijst de CRvB enerzijds uitdrukkelijk op de verregaande vrijheid die de gemeenten hebben om de hoogte van een bijdrage voor *algemene voorzieningen* te vragen (waar het in casus om ging, en waarbij delegatie zoals voorzien in de voorliggende verordening als niet toelaatbaar werd bestempeld), en anderzijds op de juist door landelijke kaders sterk begrensde mogelijkheden om eigen bijdragen voor *maatwerkvoorzieningen* te vragen.⁸

⁶ Zie ook in dit verband (bijvoorbeeld) de uitspraak van de CRvB van 11 november 2010 ([ECLI:NL:CRVB:2010:BO6880](#)), r.o. 3.3.

⁷ Zie voor een uitvoerige behandeling van de rechtspraak van onder andere de CRvB en de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State: W. Konijnenbelt, 'Medebewindsverordeningen en het vraagstuk van delegatie aan B&W', *Gst.* 2013/102.

⁸ r.o. 4.5.4. De mogelijkheden om eigen bijdragen voor maatwerkvoorzieningen te vragen worden

Er is daarmee alle aanleiding toe om aan te nemen dat de CRvB ook onder de Wmo 2015 de 'essentialia-doctrine' als uitgangspunt neemt om te toetsen of delegatie van de regelgevende bevoegdheid is toegestaan en dat delegatie dus zeker niet categoriaal is uitgesloten.

De 100 Ideeën voor de gemeentelijke regelgever

Ook als delegatie is toegestaan, moet nog een afweging worden gemaakt of het wenselijk en nodig is. Het afwegingskader hiervoor is uiteengezet in *Igr 2* van de [100 Ideeën voor de gemeentelijke regelgever](#) (blz. 58/59).

Er is in beginsel enkel aanleiding om te delegeren waar het betreft:

- a. regels met technische of administratieve inhoud
- b. het uitwerken van de details van een verordening
- c. regels die vaak zullen moeten worden gewijzigd
- d. regels waarvan te voorzien is dat ze soms met grote spoed moeten worden vastgesteld

4. Artikelsgewijze toelichting

Hieronder volgt een korte analyse per verordenende bevoegdheid uit de Wmo 2015, voor zover er sprake blijft van delegatie of de delegatievariant juist wordt geschrapt. Als er in de modelverordening nooit sprake is geweest van delegatie, en die lijn wordt gehandhaafd, dan laten we deze artikelen hier verder onbesproken. Ook lichten we enkele inhoudelijke aanpassingen toe.

We hebben van deze gelegenheid gebruik gemaakt om de modelverordening ook op enkele plaatsen redactioneel te verbeteren⁹ en enkele kleine inhoudelijke aanpassingen door te voeren. Deze aanpassingen lichten we verder niet afzonderlijk toe. Voor nadere toelichting ten aanzien van de verschillende varianten (voor zover daar sprake van is) – en de nog door gemeenten te maken keuzes – verwijzen we u naar de *implementatiehandleiding*. U vindt deze als bijlage 1 bij deze ledenbrief.

Artikel 2, variant A. ***Procedureregels aanvraag maatschappelijke ondersteuning***: De procedureregels (gesteld op grond van artikel 2.1.3, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wmo 2015) – in tegenstelling tot bijvoorbeeld de criteria van artikel 8 van de modelverordening (ex artikel 2.1.3, tweede lid, aanhef en onder b, van de Wmo 2015) – kunnen gezien worden als regels met (procedure)technische en administratieve aard en lenen zich daarmee ogenschijnlijk in

door de regering begrensd in [artikel 2.1.4, derde lid, van de Wmo 2015](#) en [hoofdstuk 3 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015](#).

⁹ Het betreft de artikelen 3, eerste lid, 4, tweede lid, 5, eerste lid, onder d, en derde lid, 11, derde en vierde lid (dat deels inhoudelijk ook gewijzigd is) en vijfde lid, artikel 12a, zesde tot en met achtste lid (nieuwe nummering), 14, eerste lid, 15, tweede tot en met zesde lid (nieuwe nummering) en 18, tweede lid, onderdeel b, onder 4.

beginsel voor delegatie met een beperkte kaderstelling als gegeven bij variant A. Deze variant is daarom gehandhaafd.

Artikel 11, vierde lid, variant B. **Berekeningswijze hoogte pgb**: Gesteld kan worden dat de regels van het vierde lid een detailuitwerking betreffen van het bepaalde in het derde lid, onder b en c. Gezien deze aard van de regels – en het verdere wettelijke kader – lenen deze zich ogenschijnlijk in beginsel voor delegatie. Daarom is *een* variant B gehandhaafd; wel is het nu in aanvulling op het in de raadsverordening (derde lid) gestelde kader en beperkt tot nadere regels ten aanzien van de berekeningswijze van pgb's.

Artikel 11, vijfde lid, variant BB (oud). **Regels voor betrekken voorziening van een persoon die behoort tot het sociale netwerk**: Geen van de 'gronden' van *Igr 2* doet zich hier voor. Vandaar dat we deze variant hebben laten vervallen.

Verder is in het vierde lid, variant A, onder g en h, (nieuw) de berekening van de hoogte van het pgb voor vervoer van en naar de dagbesteding en taxi- en rolstoelstoeltaxivervoer gekoppeld aan de daarvoor 'in de regio gangbare toepasselijke tarief'.

Artikel 12 en 12a (nieuw). **Bijdrage in de kosten van algemene voorzieningen, maatwerkvoorzieningen en pgb's**: Naar aanleiding van de uitspraak van de CRvB is besloten de regeling van zowel de eigen bijdrage voor maatwerkvoorzieningen en pgb's, als die voor algemene voorzieningen, voortaan volledig in de raadsverordening neer te leggen. Het oude artikel 12 is daarbij vervangen door een tweetal artikelen.

Artikel 13, eerste lid, onder d, (nieuw) en tweede lid (oud). **Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning**: Als het echt om nadere uitwerking zou gaan (minder als het om 'verdere eisen' zou gaan, zoals in de bepaling stond opgenomen), dan is er mogelijk enige ruimte voor delegatie. Maar geen van de 'gronden' van *Igr 2* lijkt zich hier voor te doen. Het oude tweede lid vervalt daarom. Eventuele extra (niet in de modelverordening voorziene) standaardkwaliteitseisen op hoofdlijnen kunnen desgewenst aan het eerste lid toegevoegd worden. Detailafspraken kunnen bovendien desgewenst worden vormgegeven via de contracten en afspraken met aanbieders.

Op suggestie van verschillende gemeenten hebben we verder aan het eerste lid een nieuwe eis toegevoegd (onder d).

Artikel 14, vierde lid (oud). **Meldingsregeling calamiteiten en geweld**: Als het echt om nadere uitwerking zou gaan van bijvoorbeeld de procedure (minder als het om 'verdere eisen' zou gaan, zoals in de bepaling stond opgenomen), dan is er ogenschijnlijk enige ruimte voor delegatie. Ook al omdat er geen wettelijke verplichting is dit bij verordening te regelen. Wel kunnen er vraagtekens gesteld worden bij of een van de 'gronden' van *Igr 2* zich hier voordoet, en ook waarom dan persé een 'nadere regeling' nodig is (in aanvulling op de meer praktische opdracht van het eerste lid om het feitelijk te regelen en eventueel een 'werkinstructie' vast te stellen). Het

vierde lid vervalt daarom.

Artikel 15, opschrift en eerste lid (nieuw) en zevende lid (oud). ***Voorkoming en bestrijding ten onrechte ontvangen maatwerkvoorziening en pgb's en misbruik of oneigenlijk gebruik van de Wmo 2015***: Op grond van artikel 2.1.3, vierde lid, moeten bij verordening in ieder geval regels worden gesteld voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een maatwerkvoorziening of een pgb, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. Aan het 'bestrijden' van ten onrechte ontvangen maatwerkvoorzieningen en pgb's gaat als het goed is een poging vooraf om dit te 'voorkomen'. Duidelijke informatie over enerzijds de rechten en plichten van de cliënt en anderzijds de gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik spelen hierbij een belangrijke rol. Daarom hebben we het nieuwe eerste lid toegevoegd, dat een 'informatieplicht' voor het college omvat.

Het onderwerp van het onderzoek van het zevende lid (oud) is verbreed, aangepast en in een apart artikel neergelegd (artikel 15b). Het nieuwe opschrift van artikel 15 dekt nu beter de materie.

Artikel 15a (nieuw). ***Opschorting betaling uit het pgb***: Dit betreft een nieuw artikel, dat tot doel heeft misbruik en oneigenlijk gebruik van pgb's te bestrijden. De ratio is dat in bepaalde gevallen (tijdelijke) opschorting van een betaling uit het pgb naar aanleiding van een declaratie een beter instrument is dan beëindiging of weigering (op grond van artikel 2, vierde lid, van de Uitvoeringsregeling Wmo 2015) of zelfs intrekken of herzien van het verleningsbesluit (op grond van artikel 2.3.10 van de wet). Door opschorting kan ruimte geboden worden voor herstelmaatregelen of nader onderzoek. Bijvoorbeeld als het gaat om de overeenkomsten die de budgethouder is aangegaan of bij herziening van de toekenningsbeschikking. Daarom is de mogelijkheid voor het college toegevoegd om de SVB te verzoeken over te gaan tot opschorting.

Het college kan een verzoek enkel doen als een ernstig vermoeden is gerezen dat:

1. de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid,
2. de cliënt niet voldoet aan de aan het persoonsgebonden budget verbonden voorwaarden, of
3. de cliënt het persoonsgebonden budget niet of voor een ander doel gebruikt.

Van de onder 2 genoemde omstandigheid is ook sprake als een cliënt niet langer voldoende in staat is op eigen kracht, dan wel met hulp uit zijn sociale netwerk of van zijn vertegenwoordiger, de aan een persoonsgebonden budget verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren, en als niet langer is gewaarborgd dat de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, veilig, doeltreffend en cliëntgericht worden verstrekt.

Artikel 15b (nieuw). ***Onderzoek naar kwaliteit en recht- en doelmatigheid maatwerkvoorzieningen en pgb's***: Het betreft hier het oude artikel 15, zevende lid. Het

onderwerp van het onderzoek is echter verbreed. Naast met het oog op de beoordeling van de kwaliteit, dient het college, al dan niet steekproefsgewijs, ook te onderzoeken of de verstrekte maatwerkvoorzieningen in natura en pgb's worden gebruikt, respectievelijk besteed ten behoeve van het doel waarvoor ze zijn verstrekt en of de besteding op een rechtmatige manier gebeurt. Een onderzoek kan zowel betrekking hebben op het handelen van een cliënt of pgb-houder, als op de ondersteuningsverlening door een aanbieder.

Artikel 16. **Jaarlijkse waardering mantelzorgers:** In de eerste plaats voorziet de modelverordening nu in een basis voor een procedure die moet waarborgen dat alle mantelzorgers die aan de voorwaarden voldoen voor het ontvangen van een blijk van waardering in aanmerking kunnen worden gebracht (eerste lid, een meldingsstelsel). Het college kan op grond van het derde lid (nieuw) wel nadere regels stellen. Gedacht kan worden aan: de wijze van melding (formulier of niet), de periode waarbinnen melding gedaan moet worden, welke gegevens overgelegd moeten worden (als er niet met een formulier gewerkt wordt), wanneer de jaarlijkse blijk van waardering wordt uitgereikt. Uitwerking van dergelijke regels van proceduretechnische en administratieve aard leent zich in beginsel uitstekend voor delegatie aan het college.

Ten tweede wordt er (nog steeds) de mogelijkheid geboden om het college vast te laten stellen waaruit de jaarlijkse blijk van waardering bestaat (tweede lid (nieuw), variant B). Wel wordt nu voorzien in een kader (in de vorm van een maximumbedrag dat per mantelzorger uitgegeven mag worden) en kan het vereiste gesteld worden dat de keuze pas genomen wordt na overleg met nader bepaalde partijen.

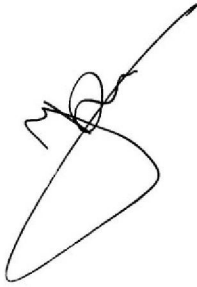
Artikel 17, variant A en het tweede lid (oud) van variant B (nieuw). **Tegemoetkoming meerkosten personen met een beperking of chronische problemen:** Met betrekking tot het oude tweede lid van wat nu variant B is, doen geen van de 'gronden' van Igr 2 zich hier voor. Bovendien lijkt delegatie niet in lijn met de strekking van de uitspraak van de CRvB. Daarom vervalt het oude tweede lid. Daar tegenover staat dat de modelverordening nu een handvat biedt voor een uitgebreidere regeling en er een tweetal varianten hiervoor zijn uitgewerkt. Het oude artikel is in gewijzigde vorm terug te vinden als variant B.

Artikel 21, derde lid. **Betrekken van ingezetenen bij het beleid:** Het college kan op grond van het derde lid nog steeds nadere regels stellen ter uitvoering van het eerste en tweede lid. Uitwerking van dergelijke regels van proceduretechnische en administratieve aard leent zich in beginsel uitstekend voor delegatie aan het college.

Model Besluit maatschappelijke ondersteuning: De voorheen in het modelbesluit inhoudelijk uitgewerkte artikelen zijn nagenoeg allemaal overgeheveld naar de modelverordening. Het model heeft daarom geen meerwaarde meer en vervalt.

Hoogachtend,

Vereniging van Nederlandse Gemeenten

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized loop and a smaller loop above it, with a long horizontal stroke extending to the right.

J. Kriens
Voorzitter directieraad

Deze ledenbrief staat ook op www.vng.nl onder brieven.

Bijlage 1 - Implementatiehandleiding bij Model Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015 – na update 2016

Algemeen: De Model Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015 kent een aantal bepalingen die als 'facultatief' zijn aangemerkt (deze zijn te herkennen aan de cursieve tekst). Uiteraard is het hele model in zekere zin facultatief. Facultatief zoals aangeduid in het model betekent dat de keuze om die onderdelen in het model op te nemen een bewuste keuze van een individuele gemeente hoort te zijn. Hierbij is er voor gezorgd dat gemeenten door het niet overnemen van deze bepalingen niet in de problemen komen met de Wmo 2015, voor zover deze gemeenten verplicht bepaalde zaken te regelen. Daarnaast is er voor gezorgd dat met het niet overnemen van de facultatieve bepalingen de systematiek van de verordening niet doorbroken wordt. Gemeenten die ervoor kiezen om andere bepalingen dan de facultatieve bepalingen niet over te nemen, deze in gewijzigde vorm over te nemen of deze aan te vullen, moeten er zelf scherp op zijn dat deze keuzes zowel in lijn zijn met de Wmo 2015 als dat deze stroken met de systematiek van de bepalingen die de gemeente wel overneemt.

Afhankelijk van de keuzes die gemaakt worden, kan het noodzakelijk zijn om artikelen of artikelliden te vernummeren. Verder is de toelichting grotendeels zo opgesteld dat gemeenten die kunnen overnemen als ze ook de bepaling waar deze bij hoort overnemen. Afhankelijk van de gemaakte keuzes zullen dus ook bepaalde onderdelen van de toelichting wel of juist niet geschikt zijn voor overname. Toelichting bij facultatieve bepalingen is eveneens als facultatief aangemerkt (lees: cursief gemaakt). Wat betreft de (on)mogelijkheden t.a.v. delegatie naar nadere regels van het college wordt verwezen naar paragraaf 2 tot en met 4 van de ledenbrief.

Aanhef: De Wmo 2015 kent enkele verordenende bevoegdheden waaraan verplicht uitvoering gegeven moet worden (te weten: de artikelen 2.1.3, eerste tot en met vierde lid, 2.1.4, derde en zevende lid, 2.1.6 en 2.6.6, eerste lid), daarnaast zijn er enkele verordenende bevoegdheden waaraan uitvoering gegeven kan worden (te weten: de artikelen 2.1.4, eerste en tweede lid, 2.1.5, eerste lid, 2.1.7 en 2.3.6, vierde lid). Ook het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 bevat nog een grondslag (artikel 3.8, tweede lid) waaraan uitvoering gegeven kan worden. In de aanhef, na gelet op, moeten enkel die artikelen vermeld worden waar in de verordening daadwerkelijk uitvoering aan wordt gegeven.

Artikel 1. Begripsbepalingen: De begripsbepalingen voor 'gesprek' en 'melding' moeten enkel worden overgenomen als de procedurebepalingen in de verordening worden vastgelegd. Zie daarover hieronder bij artikel 2.

Artikel 2 (tot en met 7). Procedureregels: Op grond van artikel 2.1.3, tweede lid, onder a, van de Wmo 2015 moeten gemeenten onder meer regelen op welke wijze wordt vastgesteld of een cliënt voor een maatwerkvoorziening voor zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen of opvang in aanmerking komt. Ter uitvoering hiervan zijn twee varianten uitgewerkt.

-Variant A: De raad delegeert het vaststellen van de procedure – met minimale kaderstelling – aan het college. Het kader en de te stellen procedureregels kunnen gezamenlijk gezien worden als de op grond van artikel 2.1.3, tweede lid, aanhef en onder a, van de wet verplichte uitwerking hiervan. Voordeel van deze variant is dat de procedure sneller gewijzigd kan worden; de vraag is wel of dit wenselijk en noodzakelijk is. Nadeel is dat de raad hier verder weinig directe controle over heeft. Wel is het zo dat de Wmo 2015 zelf – in de artikelen 2.3.1 tot en met 2.3.5 – al de nodige zaken regelt, waar bij het opstellen van de nadere regeling rekenschap van moet worden gegeven. Ook als het college de procedure vaststelt, ligt een inhoudelijke regeling in lijn met variant B naar ons idee voor de hand.

-Variant B: De raad legt de procedure zelf vast in de verordening. Voordeel hiervan is dat de regeling minder snel aangepast zal worden, waardoor burgers uit kunnen gaan van een bestendige procedure. Doordat de procedure in de verordening van de raad vastgelegd wordt, kent variant B meerdere artikelen (2 tot en met 7).

Als voor variant B wordt gekozen, dan wordt de raad tevens voor de keuze gesteld of de betreffende facultatieve procesbepalingen worden overgenomen (te weten: de artikelen 2, derde lid, 3, 4, vierde lid, 5, tweede lid, en 7, eerste lid, tweede volzin, en tweede lid), voor welke variant in artikel 6 gekozen wordt en welke termijnen in artikel 6 gehanteerd worden. Met uitzondering van artikel 7 kan kortweg opgemerkt worden dat deze bepalingen als facultatief zijn aangemerkt vanwege het feit dat ze inhoudelijk niets toevoegen aan de regeling van deze onderwerpen in de Wmo 2015. Een reden om het desondanks toch op te nemen, kan liggen in de wens in de verordening een meer volledig

beeld te schetsen van het proces en de rechten en plichten van de cliënt. In lijn met Igr 11.3 van de [100 Ideeën voor de gemeentelijke regelgever](#) wordt dit niet aangeraden. Andere (echte) communicatiemiddelen lenen zich hier beter voor.

Artikel 7. Aanvraag: Als het wenselijk wordt geacht dat alle aanvragen ingediend worden via een door het college vastgesteld formulier, dan moet aan het eerste lid de tweede volzin toegevoegd worden. Een voordeel van het werken met een formulier is dat aanvragen die langs andere weg binnenkomen niet in behandeling genomen hoeven te worden. Dit kan gelijk ook het nadeel zijn. Ook als er gekozen wordt om wel met een formulier te werken, kan er nog bepaald worden dat een aanvraag (daarnaast) kan worden gedaan door een ondertekend gespreksverslag aan te merken als aanvraag (tweede lid).

Artikel 8. Criteria voor een maatwerkvoorziening: Het eerste lid is als facultatief aangemerkt vanwege het feit dat het inhoudelijk niets toevoegt aan de regeling van dit onderwerp van de Wmo 2015. Een reden om het desondanks toch op te nemen kan liggen in de wens om in de verordening een meer volledig beeld te schetsen van het proces en de rechten en plichten van de cliënt.¹

Het derde lid is als facultatief aangemerkt omdat het niet noodzakelijk is en tevens omdat het daarin opgenomen criterium 'voorzienbaarheid' niet letterlijk in de wettekst van de Wmo 2015 wordt genoemd en in de jurisprudentie op basis van de huidige Wmo nog geen eenduidigheid bestaat over de reikwijdte en het toepassingsbereik van dit criterium. De grondslag voor deze bepaling is artikel 2.1.3, tweede lid, aanhef en onder a, van de wet, waarin is bepaald dat de raad in de verordening bepaalt op basis van welke criteria wordt vastgesteld of een cliënt voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komt. In de memorie van toelichting wordt bij artikel 2.3.5, derde lid, van de wet (Kamerstukken II 2013-14, 33 841, nr. 3, p. 148) vervolgens aangegeven dat de maatwerkvoorziening nadrukkelijk een hekkensluis is:

“Alleen wanneer iemand echt niet zelf of met hulp van zijn omgeving in staat is tot zelfredzaamheid of participatie en ook een algemene voorziening geen uitkomst biedt, is er een rol voor het college. Dat is niet het geval wanneer het gaat om diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen of andere maatregelen die naar hun aard gebruikelijk zijn (fiets, schoonmaakmiddelen, wandelstok, eenvoudige rollator). Wanneer iemand beschikt over algemeen gebruikelijke zaken, maar deze in verband met zijn beperking of problemen niet meer afdoende zijn, kan aanleiding bestaan om een voorziening te treffen. Dat is ook niet het geval als de aanvrager zijn hulpvraag redelijkerwijs van te voren had kunnen voorzien en met zijn beslissing had kunnen voorkomen, bijvoorbeeld: indien iemand is aangewezen op een rolstoel en een huis koopt waarin veel dure aanpassingen moeten worden aangebracht, had het in de rede gelegen dat de aanvrager in een al aangepast huis zou zijn gaan wonen.”

De memorie van toelichting biedt dus aanknopingspunten om het begrip 'voorzienbaarheid' in individuele gevallen een rol te laten spelen bij de afwijzing van een voorziening. Uit de nadere memorie van antwoord (Kamerstukken I 2013-14, 33841, nr. J, p. 18) blijkt verder dat de wetgever ook heeft willen aansluiten bij de huidige rechtspraak op dit punt. We gaan er dan ook vanuit dat de wetgever heeft beoogd dat het begrip 'voorzienbaarheid' in individuele omstandigheden een rol kan spelen.

Willen gemeenten de mogelijkheid hebben om 'voorzienbaarheid' mee te laten wegen bij het al dan niet verlenen van een maatwerkvoorziening, dan is het gelet op artikel 2.1.3, tweede lid, aanhef onder a, van de wet, de genoemde wetsgeschiedenis en de huidige jurisprudentie noodzakelijk een expliciete grondslag te hebben voor afwijzing van een maatwerkvoorziening waarbij de 'voorzienbaarheid' een rol speelt. Het derde lid voorziet in een dergelijke grondslag.

Gelet op de noodzaak tot een individuele beoordeling is het derde lid als 'kan-bepaling' vormgegeven. Een categorale afwijzingsgrond is niet mogelijk. Evenmin is een (verkapte) inkomenstoets mogelijk, immers eenieder kan in aanmerking komen voor een maatwerkvoorziening. Inkomen en vermogen kunnen alleen een rol spelen bij de vaststelling van de bijdrage in de kosten (de artikelen 12 en 12a).

Artikel 9. Advisering: Deze bepaling is als facultatief aangemerkt omdat de Wmo 2015 hiertoe niet verplicht en het goed denkbaar is dat het proces van hulpvraag tot beslissing mogelijk is zonder

¹ Zie ook in dit verband wat eerder is opgemerkt m.b.t. Igr 11.3 van de [100 Ideeën voor de gemeentelijke regelgever](#).

externe advisering. Desondanks lijkt de mogelijkheid om advies aan te vragen in ieder geval opportuun omdat het onderdeel kan zijn van het verplichte zorgvuldige onderzoek. Om van de bevoegdheid gebruik te kunnen maken, zal het college vervolgens één of meer adviesinstanties aan moeten wijzen.

Artikel 10. Inhoud beschikking: Het eerste lid is als facultatief aangemerkt vanwege het feit dat het inhoudelijk niets toevoegt aan de regeling van dit onderwerp van de Wmo 2015. Een reden om het desondanks toch op te nemen, kan liggen in de wens in de verordening een meer volledig beeld te schetsen van het proces en de rechten van de cliënt.²

Artikel 11. Regels voor pgb: Het eerste lid is als facultatief aangemerkt vanwege het feit dat het inhoudelijk niets toevoegt aan de regeling van dit onderwerp van de Wmo 2015 (zie artikel 2.3.6). Een reden om het desondanks toch op te nemen kan liggen in de wens in de verordening een meer volledig beeld te schetsen van het proces en de rechten en plichten van de cliënt.³ Gebleken is dat diverse gemeenten zich zorgen maken over de ondersteuning door vertegenwoordigers of personen uit het sociale netwerk, geboden aan cliënten die niet op eigen kracht voldoende in staat zijn hun pgb te beheren. Desgewenst kan het college in een beleidsregel uiteenzetten hoe en op grond waarvan zij beoordelen wanneer een cliënt, met hulp uit zijn sociale netwerk of van zijn vertegenwoordiger, in staat kan worden geacht de aan een pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren (een vereiste om in aanmerking te komen voor een pgb in het geval dat de cliënt naar het oordeel van het college niet op eigen kracht voldoende in staat is tot een redelijke waardering van zijn belangen (artikel 2.3.6, tweede lid, aanhef en onder a)).

Op grond van artikel 2.1.3, tweede lid, onder b, van de Wmo 2015 moeten gemeenten regelen op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld. Dat wordt gedaan in het derde en vierde lid. Voor het vierde lid zijn twee varianten uitgewerkt.

-Vierde lid, variant A: De raad stelt zelf nadere regels voor de berekeningswijze van de hoogte van pgb's. Voordeel hiervan is dat de regeling minder snel aangepast zal worden, waardoor de bekendheid met de regels beter gegarandeerd zal zijn. Bij onderdeel g (vervoer van en naar de dagbesteding) moet nog een keuze gemaakt worden tussen twee aanknopingspunten voor de berekening.

-Vierde lid, variant B: De raad delegeert het vaststellen van nadere regels voor de berekeningswijze van de hoogte van pgb's aan het college. Het college is vervolgens verplicht dergelijke regels vast te stellen, rekenschap gevende van het derde lid in samenhang met het wettelijke kader. Voordeel van deze variant is dat de regels sneller gewijzigd kunnen worden; vraag is wel of dit wenselijk en noodzakelijk is. Nadeel is dat de raad hier verder weinig directe controle over heeft.

Bij de uitwerking moet het college vervolgens onderscheid maken tussen de verschillende vormen van zorg en ondersteuning en – voor zover van toepassing – in ieder geval in verband met diverse genoemde aspecten. Welke dat zijn kan op lokaal niveau bepaald worden. Gedacht worden aan de te bieden deskundigheid, het vereiste opleidingsniveau en of er gewerkt wordt volgens toepasselijke professionele of kwaliteitsstandaarden. Eventueel ook over hoe rekening gehouden wordt met doorbetaling van loon bij ziekte van de hulpverlener. Ook als het college de nadere regels voor de berekeningswijze vaststelt, ligt een inhoudelijke regeling die in hoofdzaak in lijn is met variant A naar ons idee voor de hand.

Let op! De voorzieningen die opgesomd zijn in de onderdelen a tot en met l van het vierde lid, variant A, betreffen nadrukkelijk *suggesties*. Of overname voor de hand ligt hangt uiteraard af van of de betreffende voorziening in de gemeente als maatwerkvoorziening/pgb en/of als algemene voorziening wordt aangeboden. Artikel 11, vierde lid, (of de uitwerking bij nadere regeling) moet dan ook in samenhang gezien worden met en afgestemd op het bepaalde in i.i.g. artikel 12, eerste lid. Bovendien kan het wenselijk zijn om de terminologie die gehanteerd wordt in de beschrijving van de voorzieningen af te stemmen op de terminologie die lokaal gehanteerd wordt en die leidend is bij het contracteren van aanbieders (wat bijvoorbeeld onder 'laag intensief' en 'hoog intensief' valt zal deels afhangen van / blijken uit deze contracten).

² Idem.

³ Idem.

Op grond van artikel 2.3.6, vierde lid, van de Wmo 2015 kunnen gemeenten bepalen onder welke voorwaarden de persoon aan wie een pgb wordt verstrekt, de ondersteuning kan inkopen van een persoon die behoort tot het sociaal netwerk. Gemeenten hoeven dit echter niet te doen. Desondanks is de regeling van dit onderwerp (het vijfde lid) niet als facultatief aangemerkt. Dit omdat niet goed denkbaar is dat gemeenten geen voorwaarden zullen stellen gelet op de taakstelling van de wet. Immers, als een gemeente afziet van een regeling, dan gelden er geen nadere voorwaarden voor het inkopen van de ondersteuning van een persoon die behoort tot het sociaal netwerk. In onderdeel a moet nog een keuze gemaakt worden tussen twee aanknopingspunten voor het maximum tarief dat een persoon uit het sociaal netwerk mag hanteren.⁴

In afwijking van de in de modelverordening gekozen uitwerking zijn ook andere uitwerkingen denkbaar. Bijvoorbeeld een uitwerking waarbij de maximale tarieven benoemd worden en waarbij desgewenst onderscheid wordt gemaakt per voorziening.

Artikel 12 en 12 a. Bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen, pgb's en algemene voorzieningen: Op grond van artikel 2.1.4, eerste en tweede lid, van de Wmo 2015 kunnen gemeenten bepalen dat cliënten voor algemene voorzieningen, niet zijnde cliëntondersteuning, en maatwerkvoorzieningen een bijdrage verschuldigd zijn en dat de hoogte van de bijdrage voor de verschillende soorten van voorzieningen, ook wanneer de cliënt de ondersteuning zelf inkoopt met een pgb, verschillend worden vastgesteld. Hierbij kan tevens worden bepaald dat op de bijdrage in de kosten voor een algemene voorziening een korting wordt gegeven voor personen die behoren tot daarbij aan te wijzen groepen en dat de bijdrage afhankelijk is van het inkomen en het vermogen van de cliënt en zijn echtgenoot. Daarnaast kunnen gemeenten op grond van artikel 2.1.4, zevende lid, van de Wmo 2015 bepalen dat de bijdragen voor opvangvoorzieningen door een andere instantie dan het CAK worden vastgesteld en geïnd. Verder kunnen gemeenten op grond van artikel 2.1.5, eerste lid, bepalen dat in geval van een minderjarige cliënt die niet zelf de eigenaar is van de woning, de bijdrage wordt opgelegd aan diens onderhoudsplichtige ouders en degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag over de cliënt uitoefent. Gemeenten hoeven dit echter niet – of niet allemaal – te bepalen, desondanks is de regeling van de bijdrage en de korting niet als facultatief aangemerkt. Het wordt namelijk onwaarschijnlijk geacht dat gemeenten geen eigen bijdragen zullen willen hanteren. Het is namelijk een vereiste – om een passende bijdrage te kunnen leveren aan de zelfredzaamheid of participatie van een cliënt – dat een algemene voorziening financieel toegankelijk is voor de cliënt. In individuele gevallen is het mogelijk dat dit niet het geval is ondanks de geldende kortingsregeling (bijvoorbeeld vanwege schulden of andere hoge kosten). In dat geval is verwijzing naar de bijzondere bijstand niet mogelijk en komt de cliënt – als de ondersteuning noodzakelijk is – in aanmerking voor een maatwerkvoorziening. De hoogte van de eigen bijdrage voor een maatwerkvoorziening wordt door het CAK vastgesteld en opgelegd op basis van het individuele inkomen en vermogen.

De regeling is uitgewerkt in twee artikelen, artikel 12 voor de bijdrage in de kosten van algemene voorzieningen en artikel 12a voor de bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen. Er zijn bovendien twee varianten uitgewerkt voor de regeling van de korting op de bijdrage in de kosten voor maatwerkvoorzieningen.

Let op! Zie in dit verband ook wat er is opgemerkt bij artikel 11. Of overname van de genoemde voorzieningen voor de hand ligt hangt namelijk af van of de betreffende voorziening in de gemeente als maatwerkvoorziening/pgb en/of als algemene voorziening wordt aangeboden. Artikel 12, eerste lid, moet dan ook in samenhang gezien worden met en afgestemd op het bepaalde in i.i.g. artikel 11, vierde lid (of de uitwerking bij nadere regeling). Zie in dit verband tevens het rapport het rapport Wmo 2015 in uitvoering: passend en onderbouwd (lokaal) beleid voor hulp bij het huishouden, waarin de vereisten uiteengezet worden om hulp bij het huishouden als algemene voorziening in te kunnen richten. Ook ten aanzien van andere mogelijke algemene voorzieningen kan hier les uit getrokken worden. Verder is ook niet ondenkbaar dat t.a.v. bepaalde voorzieningen een gedetailleerdere regeling wenselijk wordt geacht (bijvoorbeeld een instaptarief voor collectief vervoer, een bepaalde prijs per kilometer tot 25 kilometer en een hoger tarief daarboven). Zie verder wat daarover is

⁴ Het bij de uitvoering van de Wet langdurige zorg gangbare tarief voor informele hulpverleners bedraagt op dit moment overeenkomstig artikel 5.22 van de Regeling langdurige zorg €20. Voor meer informatie wordt verwezen naar [de brief van 12 oktober 2015 van Staatssecretaris Van Riijn \(VWS\) aan de Tweede Kamer over de uitkomsten van de evaluatie van het tarief voor informele hulp in de Wet langdurige zorg \(Wlz\) en de Zorgverzekeringswet \(Zvw\)](#). In het bijzonder ook wordt verwezen naar de evaluatie die als bijlage is bijgevoegd.

opgemerkt bij variant A en artikel 11. Ook moeten hier t.a.v. het benoemen van de groepen nog enige keuzes worden gemaakt, zal bepaald moeten worden wat het percentage van de korting is en is het mogelijk om in afwijking van de in de modelverordening uitgewerkte regeling te kiezen voor een andere groepsindeling.

In artikel 12a is de bijdrage in de kosten voor maatwerkvoorzieningen en pgb's geregeld. Hiervoor geldt dat het totaal van de bijdragen nooit hoger kan zijn dan de kostprijs (artikel 2.1.4, derde lid, van de wet) en dat de bijdrage zelfs lager dan de kostprijs is als dat volgt uit hoofdstuk 3 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015. Artikel 3.8, tweede lid, biedt bovendien de ruimte om voor bepaalde gevallen een nog lagere bijdrage te vragen. Gemeenten die hiertoe willen overgaan, moeten dit bij verordening regelen. Er zijn twee varianten uitgewerkt, maar andere uitwerkingen zijn even goed denkbaar (bijvoorbeeld met onderscheid tussen verschillende maatwerkvoorzieningen).

-Artikel 12a, derde (tot en met vijfde) lid, variant A: Bij deze variant moet in ieder geval het facultatieve derde lid overgenomen (en nader ingevuld) worden, evenals de facultatieve zinsnede in het tweede lid. In aanvulling hierop kunnen dan het facultatieve vierde en vijfde lid worden overgenomen. Net zoals bij variant B van artikel 12 wordt daarmee voorzien in (automatisch) jaarlijkse indexatie (vierde lid) en volgt daaruit vervolgens een extra inspanningsverplichting om zorg te dragen dat de actuele bedragen voldoende kenbaar zijn (vijfde lid). In tegenstelling tot bij variant B van artikel 12 wordt geen keuze geboden tussen twee wijzen van indexeren; er wordt aangesloten bij de wijze van indexerend die in het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 wordt gehanteerd (artikel 3.7, derde lid: koppeling aan de ontwikkeling van het minimumloon).

-Artikel 12a, derde lid, variant B: Ook bij deze 'simpele' variant moeten in ieder geval het facultatieve derde lid en de facultatieve zinsnede in het tweede lid overgenomen (en deels nader ingevuld) worden.

In het zevende lid moet ook nog worden opgenomen welke instantie belast wordt met de vaststelling en inning van de bijdrage voor opvangvoorzieningen.

Artikel 13. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning: Op grond van artikel 2.1.3, tweede lid, onder c, van de Wmo 2015 moeten gemeenten regelen welke eisen worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, inclusief eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten. De raad legt in ieder geval de hoofdregel vast in de verordening; detailafspraken kunnen daarnaast desgewenst vormgegeven worden via de contracten en afspraken met aanbieders. In het artikel in de modelverordening is een aantal eisen opgenomen, dit zijn uitdrukkelijk allemaal *suggesties*. Gemeenten zijn vrij om deze over te nemen, aan te vullen, of andere eisen hiervoor in de plaats te stellen. Ter inspiratie kan desgewenst ook gekeken worden naar hoofdstuk 3 van de Wmo 2015.

Artikel 14. Meldingsregeling calamiteiten en geweld: Dit artikel betreft een uitwerking van de verordeningplicht die in het oorspronkelijke wetsvoorstel in artikel 2.1.3, tweede lid, onder f, was opgenomen en waarin stond dat in de verordening in ieder geval bepaald moest worden welke eisen gelden voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening. Bij amendement (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 83) is deze bepaling (kennelijk onbedoeld) geschrapt. De regeling is echter onverminderd van belang; omdat de Wmo 2015 dus niet langer verplicht een regeling te treffen, is dit artikel desondanks als facultatief aangemerkt. Als overname wenselijk wordt geacht, kan eventueel worden volstaan met het eerste en derde lid (het tweede lid voegt inhoudelijk niets toe aan de regeling van dit onderwerp in de Wmo 2015).⁵

Artikel 15. Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering: Het tweede, derde en vijfde lid zijn als facultatief aangemerkt vanwege het feit dat ze inhoudelijk niets toevoegen aan de regeling van dit onderwerp van de Wmo 2015 (zie de artikelen 2.3.8, 2.3.10 en 2.4.1). Een reden om deze leden desondanks toch op te nemen kan liggen in de wens in de verordening een meer volledig beeld te schetsen van de rechten en plichten van de cliënt.⁶

De rest van het artikel geeft uitvoering aan de verplichte verordenende bevoegdheid van artikel 2.1.3, vierde lid, van de Wmo 2015. Op grond daarvan moeten gemeenten regels stellen voor de

⁵ Zie ook in dit verband wat eerder is opgemerkt m.b.t. Igr 11.3 van de [100 Ideeën voor de gemeentelijke regelgever](#).

⁶ Idem.

bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een maatwerkvoorziening of een pgb, en van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. In het vierde lid moeten gemeenten nog de periode invullen.

Artikel 15a. Opschorting betaling uit pgb: In bepaalde gevallen is (tijdelijke) opschorting van een betaling uit het pgb naar aanleiding van een declaratie een beter instrument dan beëindiging of weigering (op grond van artikel 2, vierde lid, van de Uitvoeringsregeling Wmo 2015) of zelfs intrekken of herzien van het verleningsbesluit (op grond van artikel 2.3.10 van de wet). Door opschorting kan ruimte worden geboden voor herstelmaatregelen of nader onderzoek. Bijvoorbeeld als het gaat om de overeenkomsten die de budgethouder is aangegaan of bij herziening van de toekenningbeschikking.

Het is aan de SVB om te beslissen om over te gaan tot opschorting. Dit kan echter ook op verzoek van het college, mits dit met toepassing van bij de verordening gestelde regels gebeurt (artikel 2, vierde lid, aanhef en onder e, van de Uitvoeringsregeling Wmo 2015). Gemeenten die deze mogelijkheid wenselijk achten, moeten dit artikel (of enig artikel ter uitvoering van artikel 2, vierde lid, aanhef en onder e, van de Uitvoeringsregeling Wmo 2015) in de verordening opnemen.

Voor de termijn van dertien weken is gekozen na overleg met het ministerie van VWS en op verzoek van de SVB (VWS en SVB wijzen erop dat een uniforme regeling bij gemeenten de praktische uitvoerbaarheid voor de SVB zeer ten goede komt).

Artikel 15b. Onderzoek naar kwaliteit en recht- en doelmatigheid maatwerkvoorzieningen en pgb's: Op grond van artikel 2.3.9 van de wet moet het college periodiek onderzoeken of er aanleiding is om een besluit tot verstrekking van een maatwerkvoorziening of toekenning van een pgb te heroverwegen. Soms bestaat er echter twijfel over de kwaliteit, doelmatigheid en rechtmatigheid van geleverde ondersteuning, en biedt het onderzoek in het kader van artikel 2.3.9 onvoldoende houvast. In het bijzonder bij individuele begeleiding en beschermd wonen. Door opname van artikel 15b wordt een extra instrument gecreëerd om hier goed naar te kunnen kijken. Op grond van deze bepaling moet het college in aanvulling op het onderzoek ex artikel 2.3.9 ook periodiek, al dan niet steekproefsgewijs, onderzoeken of de verstrekte maatwerkvoorzieningen in natura en pgb's worden gebruikt, respectievelijk besteed ten behoeve van het doel waarvoor ze zijn verstrekt, of de besteding op een rechtmatige manier gebeurt en of de geleverde ondersteuning van goede kwaliteit is. Een onderzoek kan zowel betrekking hebben op het handelen van een cliënt of pgb-houder, als op de ondersteuningsverlening door een aanbieder. Het onderzoek kan onder meer bestaan uit: dossieronderzoek, bezoek aan de cliënt, bezoek aan de locatie waar de cliënt ondersteuning krijgt en uit gesprekken met de aanbieder.

Het artikel is als facultatief aangemerkt, omdat de wet niet verplicht om een dergelijke onderzoeksverplichting op te nemen in de verordening en er ogenschijnlijk niet in alle gemeenten behoefte aan is. Zo het artikel niet wordt overgenomen, dient er wel voor gezorgd te worden dat op andere wijze voldoende uitvoering wordt gegeven aan de verordeningsplicht van artikel 2.1.3, vierde lid, van de wet. Daarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval regels moeten worden gesteld voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een maatwerkvoorziening of een pgb, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet.

Artikel 16. Jaarlijkse waardering mantelzorgers: Op grond van artikel 2.1.6 van de Wmo 2015 moeten gemeenten regelen op welke wijze het college zorg draagt voor een jaarlijks blijk van waardering voor de mantelzorgers van cliënten in de gemeente. Bij verordening moet in ieder geval voorzien worden in een procedure die waarborgt dat alle mantelzorgers die aan de overige voorwaarden voldoen voor het ontvangen van een blijk van waardering in aanmerking kunnen worden gebracht. De basis voor deze procedure wordt gelegd in het eerste lid (een melding).⁷ Het college kan op grond van het derde lid – bij nadere regeling – nadere regels stellen. Gedacht kan worden aan: de wijze van melding (een formulier of niet), de periode waarbinnen melding gedaan moeten worden, welke gegevens overgelegd moeten worden (als er niet met een formulier gewerkt wordt) en wanneer de jaarlijkse blijk van waardering wordt uitgereikt.

De wijze waarop bepaald wordt waaruit de jaarlijkse blijk van waardering bestaat kan op verschillende manieren worden geregeld. Er zijn twee varianten uitgewerkt.

⁷ De gemeente krijgt op grond van de onderzoeken die zij moet verrichten op grond van artikel 2.3.2 van de wet de beschikking over gegevens van de mantelzorgers die hulp verlenen aan personen die zich voor het verkrijgen van ondersteuning tot de gemeente hebben gewend en al dan niet een maatwerkvoorziening hebben gekregen. Deze 'bekende' mantelzorgers kan de gemeente desgewenst ook op eigen initiatief melden of als gemeld beschouwen.

-Variant A: In de verordening wordt vastgelegd waaruit de jaarlijkse blij van waardering bestaat. Voordeel hiervan is dat de raad hier zelf over kan beslissen. Nadeel hiervan is dat een latere keuze voor een andere blij van waardering een wijziging van de raadsverordening vergt.

-Variant B: De raad stelt een maximumwaarde vast in de verordening en laat het verder aan het college om te bepalen waaruit de jaarlijkse blij van waardering bestaat. Desgewenst kan – door overname van de facultatieve zinsnede (die nog wel ingevuld moet worden) – voorgeschreven worden dat het college pas na overleg met aangewezen partijen de jaarlijkse blij van waardering kan bepalen. Uit 'na overleg' volgt enkel dat er serieus overleg moet plaatsvinden, niet noodzakelijk dat er overeenstemming bereikt moet worden. Uiteindelijk is de keuze aan het college.

Met betrekking tot variant A wordt hier nog opgemerkt dat de wijze waarop de jaarlijkse blij van waardering wordt gegeven nog ingevuld dient te worden. De bepaling bevat een niet-uitputtende opsomming van *suggesties*. Er kan desgewenst (bijvoorbeeld) ook onderscheid gemaakt worden tussen (bijvoorbeeld) jongeren en volwassenen.

Artikel 17. Tegemoetkoming meerkosten personen met een beperking of chronische problemen: Op grond van artikel 2.1.7 van de Wmo 2015 kunnen gemeenten bepalen dat personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen met daarmee verband houdende aannemelijke meerkosten, een tegemoetkoming wordt verstrekt ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie. Gemeenten hoeven dit echter niet te bepalen, vandaar dat dit artikel als facultatief is aangemerkt. Bovendien hebben gemeenten beleidsvrijheid met betrekking tot de besteding van de middelen voor het bieden van maatwerk aan cliënten met meerkosten vanwege een beperking of chronische ziekte. Het gevoerde beleid zal uiteengezet moeten worden in het beleidsplan.⁸ Gedacht kan worden aan inzet van de middelen via de individuele bijzondere bijstand, in een aanvullende collectieve ziektekostenverzekering met een ruimere dekking voor burgers met een laag inkomen of juist ook voor burgers met een hoger inkomen, of inzet op grond van artikel 2.1.7 van de wet. Er zijn twee varianten uitgewerkt.

-Variant A: De tegemoetkoming kan gebruikt worden om de aannemelijke meerkosten te compenseren van personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen behorende tot een bepaalde inkomensgroep. Daarbij ligt het ogenschijnlijk voor de hand om deze nader te bepalen groep een vast bedrag per jaar te verstrekken, zonder dat er een specifieke, benoemde relatie is met een specifieke voorziening die daarmee gefinancierd moet worden.

Als er voor variant A gekozen wordt, dan moeten de inkomensgroep en de hoogte van de tegemoetkoming nog worden bepaald (eerste lid). Om te voorkomen dat voor iedere bijstelling van het bedrag de raadsverordening gewijzigd moet worden, kunnen het (dubbel)facultatieve tweede en derde lid worden overgenomen.⁹ Hierbij geldt hetzelfde als al bij artikel 12, variant B, is opgemerkt.

-Variant B: De tegemoetkoming kan ook gebruikt worden als titel om de bestaande financiële tegemoetkomingen voor zaken als de verhuiskostenvergoeding en de taxikostenvergoeding te kunnen handhaven. De maatwerkvoorziening kan volgens de Wmo 2015 alleen in de vorm van zorg in natura of een pgb worden verstrekt. De tegemoetkoming (een subsidie waarvoor wel een beschikking moet worden afgegeven) kan een alternatief voor de maatwerkvoorziening of een pgb zijn. Als de cliënt instemt met de tegemoetkoming krijgt hij een vast bedrag op zijn rekening, aangezien het trekkingsrecht alleen van toepassing is bij een maatwerkvoorziening. Een tegemoetkoming kan daarom aantrekkelijk zijn voor de cliënt, maar ook voor de gemeente omdat het bedrag in bepaalde gevallen lager zal zijn dan de kosten van een maatwerkvoorziening of pgb.

Als er voor variant B gekozen wordt, dan moet nog worden bepaald om welke voorzieningen het gaat en moeten de bedragen per voorziening (tweede lid, de genoemde voorzieningen zijn louter *suggesties*) worden vastgesteld, en eventueel of (en zo ja., op welke basis) de bedragen jaarlijks worden geïndexeerd.

⁸ Wellicht ten overvloede, als een gemeente besluit een dergelijke regeling niet te treffen, dan zal ook dit in het beleidsplan gemotiveerd moeten worden.

⁹ 'Dubbelfacultatief' in die zin dat heel artikel 17 facultatief is, maar dat aan overname van óók het derde en vierde lid weer een afzonderlijke afweging ten grondslag ligt. In plaats van werken met indexering kan er uiteraard ook voor gekozen om de raad telkens als zij daar aanleiding toe zien zelf de bedragen aan te laten passen (middels een wijziging van de verordening).

Artikel 18. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden: Op grond van artikel 2.6.6, eerste lid, van de Wmo 2015 moeten gemeenten, met het oog op gevallen waarin voorzieningen door derden worden geleverd, bij verordening regels stellen ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening en de kwaliteitseisen. Daarbij moet in ieder geval rekening worden gehouden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden. Het eerste lid kan desgewenst worden aangevuld.

Artikel 19. Klachtregeling: Het eerste lid is als facultatief aangemerkt vanwege het feit dat het inhoudelijk niets toevoegt aan de regeling van dit onderwerp van de Wmo 2015. Een reden om het desondanks toch op te nemen kan liggen in de wens in de verordening een meer volledig beeld te schetsen.¹⁰

Het tweede lid is verplicht op grond van artikel 2.1.3, tweede lid, onder e, van de wet, waarin staat dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor de afhandeling van klachten van cliënten is vereist. De aanbieder is ten aanzien van deze voorzieningen verplicht een klachtregeling op te stellen (artikel 3.2, eerste lid, onder a, van de Wmo 2015).

Artikel 20. Medezeggenschap bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning: Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 2.1.3, tweede lid, onder f, van de wet, waarin staat dat de gemeente in ieder geval moet bepalen ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor medezeggenschap van cliënten is vereist.

Artikel 21. Betrekken van ingezetenen bij het beleid: Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 2.1.3, derde lid van de wet. Met het derde lid wordt aan het college overgelaten hoe het college hier invulling aan geeft. Een uitgebreide en/of algemene (breder dan Wmo 2015) regeling kan uiteraard ook worden getroffen. Deze kan desgewenst in een aparte verordening worden gegoten.

Artikel 22. Evaluatie: Deze bepaling is als facultatief aangemerkt omdat de Wmo 2015 hiertoe niet verplicht. Het is aan de raad om te bepalen of zij een evaluatie van de werking van de verordening in de praktijk wenst. Wellicht ten overvloede: deze evaluatie is niet hetzelfde als de evaluatie die op centraal niveau plaatsvindt, maar kan wel de daarin verzamelde gegevens benutten. Als ervoor gekozen wordt om het artikel over te nemen, dan moeten de termijnen nog worden ingevuld.

Artikel 23. Intrekking oude verordening en overgangsrecht: Het tweede tot en met vierde lid zijn als facultatief aangemerkt, omdat opname in de verordening afhangt van de wensen, noodzakelijkheden en mogelijkheden om overgangsrechtelijke zaken te regelen. Zie voor meer informatie over het overgangsrecht van de Wmo 2015 paragraaf 6.17 van de ledenbrief [Lbr 14/062a](#). Het invullen van dit artikel spreekt verder voor zich.

Artikel 24. Inwerkingtreding en citeertitel: Het invullen van dit artikel spreekt voor zich.

¹⁰ Zie ook in dit verband wat eerder is opgemerkt m.b.t. Igr 11.3 van de [100 Ideeën voor de gemeentelijke regelgever](#).

Wijziging Model Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015 – update 2016

Leeswijzer modelbepalingen

- [...] of bijvoorbeeld [**opsomming**] = door gemeente in te vullen.
- [*iefs*] = kan ook een facultatieve tekst betekenen, die desgewenst kan worden weggelaten.
- [iets **OF** iets] = door gemeente te kiezen.

In de 'bestaande tekst' zijn de woorden en leestekens waaraan iets verandert, *cursief* gezet en – als het een facultatieve bepaling betreft – eveneens onderstreept (aangezien dan de hele bepaling cursief is i.v.m. het facultatieve karakter). In de 'nieuwe tekst' zijn de nieuwe woorden en leestekens **vet** gedrukt.

Artikel 3 (onderdeel A van het wijzigingsbesluit) wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>[Artikel 3. Cliëntondersteuning</p> <p>1. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen een beroep kunnen doen op <i>kostenloze</i> cliëntondersteuning, waarbij het belang van de cliënt uitgangspunt is.</p> <p>2. Het college wijst de cliënt en zijn mantelzorger voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet, op de mogelijkheid gebruik te maken van gratis cliëntondersteuning.]</p>	<p>[Artikel 3. Cliëntondersteuning</p> <p>1. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen een beroep kunnen doen op kosteloze cliëntondersteuning, waarbij het belang van de cliënt uitgangspunt is.</p> <p>2. Het college wijst de cliënt en zijn mantelzorger voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet, op de mogelijkheid gebruik te maken van gratis cliëntondersteuning.]</p>

Artikel 4 (onderdeel B van het wijzigingsbesluit) wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>Artikel 4. Vooronderzoek; indienen persoonlijk plan</p> <p>1. Het college verzamelt alle voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet, van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de cliënt en zijn situatie en maakt zo spoedig mogelijk met hem een afspraak voor een gesprek.</p> <p>[2. Voor het gesprek <i>verschafft de cliënt het college alle overige gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college voor het onderzoek nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen. De cliënt verstrekt in ieder geval een identificatiedocument als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht ter inzage.]</i></p> <p>3. Als de cliënt genoegzaam bekend is bij de gemeente, kan het college in overeenstemming met de cliënt afzien van een vooronderzoek als bedoeld in het eerste [en tweede] lid.</p> <p>[4. Het college brengt de cliënt op de hoogte van de mogelijkheid om een persoonlijk plan als bedoeld in artikel 2.3.2, tweede lid, van de wet op te stellen en stelt hem gedurende zeven dagen na de melding in de gelegenheid het plan te overhandigen.]</p>	<p>Artikel 4. Vooronderzoek; indienen persoonlijk plan</p> <p>1. Het college verzamelt alle voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet, van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de cliënt en zijn situatie en maakt zo spoedig mogelijk met hem een afspraak voor een gesprek.</p> <p>2. Voor of tijdens het gesprek verschafft de cliënt het college alle overige gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college hiervoor nodig zijn en waarover de cliënt op dat moment redelijkerwijs de beschikking kan krijgen. De cliënt verstrekt in ieder geval een identificatiedocument als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht ter inzage.</p> <p>3. Als de cliënt genoegzaam bekend is bij de gemeente, kan het college in overeenstemming met de cliënt afzien van een vooronderzoek als bedoeld in het eerste en tweede lid.</p> <p>[4. Het college brengt de cliënt op de hoogte van de mogelijkheid om een persoonlijk plan als bedoeld in artikel 2.3.2, tweede lid, van de wet op te stellen en stelt hem gedurende zeven dagen na de melding in de gelegenheid het plan te overhandigen.]</p>

Artikel 5 (onderdeel C van het wijzigingsbesluit) wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>Artikel 5. Gesprek</p> <p>1. Het college onderzoekt in een gesprek tussen deskundigen en de degene door of namens wie de melding is gedaan, dan wel diens vertegenwoordiger en waar mogelijk met de mantelzorger of mantelzorgers en desgewenst familie, zo spoedig mogelijk en voor zover nodig:</p> <ul style="list-style-type: none">a. de behoeften, persoonskenmerken en voorkeuren van de cliënt;b. het gewenste resultaat van het verzoek om ondersteuning;c. de mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp of algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn zelfredzaamheid of zijn participatie te handhaven of te verbeteren, of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;d. de mogelijkheden om met mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn <i>sociaal</i> netwerk te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;e. de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger van de cliënt;f. de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening, zoals opgenomen in het beleidsplan, bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet, of door het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, of de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;g. de mogelijkheden om door middel van samenwerking met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen, te komen tot een zo goed mogelijk afgestemde dienstverlening met het oog op de behoefte aan verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie of aan beschermd wonen of opvang;h. de mogelijkheid om een maatwerkvoorziening te verstrekken;i. welke bijdragen in de kosten de cliënt met toepassing van het bepaalde bij of krachtens artikel 2.1.4 van de wet verschuldigd zal zijn, enj. de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een pgb, waarbij de cliënt in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze.	<p>Artikel 5. Gesprek</p> <p>1. Het college onderzoekt in een gesprek tussen deskundigen en de degene door of namens wie de melding is gedaan, dan wel diens vertegenwoordiger en waar mogelijk met de mantelzorger of mantelzorgers en desgewenst familie, zo spoedig mogelijk en voor zover nodig:</p> <ul style="list-style-type: none">a. de behoeften, persoonskenmerken en voorkeuren van de cliënt;b. het gewenste resultaat van het verzoek om ondersteuning;c. de mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp of algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn zelfredzaamheid of zijn participatie te handhaven of te verbeteren, of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;d. de mogelijkheden om met mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;e. de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger van de cliënt;f. de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening, zoals opgenomen in het beleidsplan, bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet, of door het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, of de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;g. de mogelijkheden om door middel van samenwerking met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen, te komen tot een zo goed mogelijk afgestemde dienstverlening met het oog op de behoefte aan verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie of aan beschermd wonen of opvang;h. de mogelijkheid om een maatwerkvoorziening te verstrekken;i. welke bijdragen in de kosten de cliënt met toepassing van het bepaalde bij of krachtens artikel 2.1.4 van de wet verschuldigd zal zijn, enj. de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een pgb, waarbij de cliënt in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze.

<p>2. Als de cliënt een persoonlijk plan als bedoeld in artikel 4, vierde lid, aan het college heeft overhandigd, betreft het college dat plan bij het onderzoek, bedoeld in het eerste lid.</p> <p>3. Het college informeert de cliënt over de gang van zaken bij het gesprek, diens rechten en plichten en de vervolgprocedure <i>en vraagt de cliënt toestemming om zijn persoonsgegevens te verwerken.</i></p> <p>4. Als de hulpvraag genoegzaam bekend is, kan het college onverminderd het bepaalde in artikel 2.3.2 van de wet, in overleg met de cliënt afzien van een gesprek.</p>	<p>[2. Als de cliënt een persoonlijk plan als bedoeld in artikel 4, vierde lid, aan het college heeft overhandigd, betreft het college dat plan bij het onderzoek, bedoeld in het eerste lid.]</p> <p>3. Het college informeert de cliënt over de gang van zaken bij het gesprek, diens rechten en plichten en de vervolgprocedure.</p> <p>4. Als de hulpvraag genoegzaam bekend is, kan het college onverminderd het bepaalde in artikel 2.3.2 van de wet, in overleg met de cliënt afzien van een gesprek.</p>
---	--

Artikel 11 (onderdeel D van het wijzigingsbesluit) wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>Artikel 11. Regels voor pgb [1. Het college verstrekt een pgb in overeenstemming met artikel 2.3.6 van de wet.]</p> <p>2. Onverminderd artikel 2.3.6, tweede en vijfde lid, van de wet verstrekt het college geen pgb voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten die de belanghebbende voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft gemaakt en niet meer is na te gaan of de ingekochte voorziening noodzakelijk was.</p> <p><i>Variant A (raad legt wijze van vaststellen <u>hoogte pgb in de verordening vast</u>)</i></p> <p>3. De hoogte van een pgb:</p> <p>a. wordt <i>bepaald</i> aan de hand van een door de cliënt opgesteld plan over hoe hij het pgb gaat besteden;</p> <p>b. <i>is toereikend</i> om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, van derden te betrekken, en wordt indien nodig aangevuld met een vergoeding voor onderhoud en verzekering, en</p> <p>c. bedraagt niet meer dan de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate <i>voorziening</i> in natura.</p> <p>4. De hoogte van een pgb voor:</p> <p>a. <i>een zaak wordt bepaald op ten hoogste de kostprijs van de zaak die de aanvrager op dat moment zou hebben ontvangen als de zaak in natura zou zijn verstrekt. Als de natuurverstreking een tweedehands voorziening</i></p>	<p>Artikel 11. Regels voor pgb [1. Het college verstrekt een pgb in overeenstemming met artikel 2.3.6 van de wet.]</p> <p>2. Onverminderd artikel 2.3.6, tweede en vijfde lid, van de wet verstrekt het college geen pgb voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten die de belanghebbende voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft gemaakt en niet meer is na te gaan of de ingekochte voorziening noodzakelijk was.</p> <p>3. De hoogte van een pgb:</p> <p>a. wordt vastgesteld aan de hand van een door de cliënt opgesteld plan over hoe hij het pgb gaat besteden;</p> <p>b. wordt berekend op basis van een prijs of tarief waarmee redelijkerwijs is verzekerd dat het pgb toereikend is om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, van derden te betrekken, en wordt indien nodig aangevuld met een vergoeding voor onderhoud en verzekering, en</p> <p>c. bedraagt niet meer dan de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate in de gemeente beschikbare maatwerkvoorziening in natura.</p> <p><i>Variant A (raad legt <u>regels t.a.v. berekeningswijze pgb vast in verordening</u>)</i></p> <p>4. De hoogte van een pgb wordt vastgesteld voor:</p> <p>a. een zaak: op basis van de kostprijs van de zaak die de cliënt zou hebben ontvangen als de zaak in natura zou zijn verstrekt en rekening houdende met een reële termijn voor de technische afschrij-</p>

betreft, wordt de kostprijs daarop gebaseerd, met een looptijd gelijk aan de verkorte termijn waarop de zaak technisch is afgeschreven, rekening houdend met onderhoud en verzekering. Als de naturaverstrekking een nieuwe voorziening betreft, wordt de kostprijs daarop gebaseerd, rekening houdend met een eventueel door de gemeente te ontvangen korting en rekening houdend met onderhoud en verzekering;

b. huishoudelijke hulp door een niet daartoe opgeleid persoon wordt bepaald per uur of per resultaat van een schoon huis op basis van het laagste tarief per uur of per resultaat van een schoon huis voor huishoudelijke hulp in natura door een niet daartoe opgeleid persoon werkzaam bij een door de gemeente gecontracteerde instelling.

c. huishoudelijke hulp:

- 1°. door een daartoe opgeleid persoon; of
- 2°. waarvoor bijzondere deskundigheden zijn vereist;

wordt per uur of per resultaat van een schoon huis bepaald op basis van het laagste tarief per uur of per resultaat van een schoon huis voor huishoudelijke hulp in natura door een daartoe opgeleide beroepskracht werkzaam bij een door de gemeente gecontracteerde instelling;

d. individuele begeleiding door een niet daartoe opgeleid persoon die mantelzorger is of afkomstig is uit het sociale netwerk van de cliënt, wordt bepaald per uur op basis van het tarief per uur voor mantelzorgers in de Wet langdurige zorg;

e. individuele begeleiding:

- 1°. door een daartoe opgeleid persoon; of
- 2°. waarvoor bijzondere deskundigheden zijn vereist;

wordt per uur of per resultaat voor individuele begeleiding bepaald op basis van het laagste tarief per uur of per resultaat voor individuele begeleiding in natura door een daartoe opgeleide beroepskracht werkzaam bij een door de gemeente gecontracteerde instelling;

f. begeleiding groep of dagbesteding met laag intensieve ondersteuning uitgevoerd door vrijwilligers met ondersteuning van een beroepskracht wordt per dagdeel of per groep bepaald op basis van het laagste tarief per dagdeel of per groep voor dergelijke begeleiding in natura door een daartoe opgeleide beroepskracht werkzaam bij een door de gemeente gecontracteerde instelling;

g. gespecialiseerde dagbesteding met hoog intensieve ondersteuning uitgevoerd door daartoe opgeleide personen wordt per dagdeel of per groep bepaald op basis van het laagste tarief per dagdeel of per groep voor dergelijke begeleiding in natura door daartoe

ving en de onderhouds- en verzekeringskosten;

b. huishoudelijke hulp door een niet daartoe opgeleid persoon, een daartoe opgeleid persoon of waarvoor bijzondere deskundigheid is vereist: op basis van het laagste toepasselijke tarief per uur of resultaat dat hiervoor zou worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde aanbieder;

c. individuele begeleiding:

- 1°. uitgevoerd door een niet daartoe opgeleid persoon: op basis van het laagste toepasselijke tarief per uur of resultaat dat voor dergelijke hulp uitgevoerd door informele hulpverleners wordt gehanteerd bij de uitvoering van de Wet langdurige zorg;
- 2°. uitgevoerd door een daartoe opgeleid persoon of waarvoor bijzondere deskundigheid is vereist: op basis van het laagste toepasselijke tarief per uur of resultaat dat voor dergelijke hulp zou worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde aanbieder;

d. groepsbegeleiding en dagbesteding met laag intensieve ondersteuning uitgevoerd door vrijwilligers met ondersteuning van een beroepskracht: op basis van het laagste toepasselijke tarief voor dergelijke begeleiding uitgevoerd door een daartoe opgeleide beroepskracht dat zou worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde aanbieder;

e. gespecialiseerde dagbesteding met hoog intensieve ondersteuning uitgevoerd door een daartoe opgeleid persoon: op basis van het laagste toepasselijke tarief voor dergelijke begeleiding door een daartoe opgeleide beroepskracht dat zou

opgeleide beroepskrachten werkzaam bij een door de gemeente gecontracteerde instelling;
h. kortdurend verblijf- en respijtzorg;

- 1°. met laag intensieve ondersteuning uitgevoerd door vrijwilligers met ondersteuning van een beroepskracht, of
- 2°. met hoog intensieve ondersteuning uitgevoerd door daartoe opgeleide personen;

wordt per dagdeel of per resultaat voor kortdurend verblijf- en respijtzorg bepaald op basis van het laagste tarief per dagdeel of per resultaat voor kortdurend verblijf- en respijtzorg in natura door een daartoe opgeleide beroepskracht(en) werkzaam bij een door de gemeente gecontracteerde instelling;

i. vervoer van en naar de dagbesteding wordt bepaald op basis van [het tarief voor vervoer per dag van en naar de dagbesteding dat is bepaald op grond van de Wet langdurige zorg **OF** de kilometervergoeding die uitgaat van de dichtst bij de woning van de cliënt gelegen geschikte dagbestedingslocatie **EN/OF** de ernst van de beperking die het reizen met het openbaar vervoer door de cliënt belemmert];

j. taxikosten en rolstoeltaxikosten wordt bepaald op basis van een onderzoek naar marktconforme tarieven en uitgaande van een maximaal aantal kilometers per jaar;

k. een autoaanpassing wordt bepaald op basis van het programma van eisen voor de aanpassing en de laagste kostprijs voor een vergelijkbare aanpassing in natura opgenomen in het door de gemeente gesloten contract met een leverancier van autoaanpassingen;

l. verhuiskosten wordt bepaald op basis van:

- 1°. de omvang van de verhuizing;
- 2°. de keuze van de cliënt om al dan niet gebruik te maken van een erkende verhuizer, en
- 3°. de laagste kostprijs van een verhuizing in natura opgenomen in het door de gemeente gesloten contract met een verhuizer;

m. aanschaf en onderhoud van een sportrolstoel wordt bepaald op basis van het laagste tarief voor een sportrolstoel in natura opgenomen in het door de gemeente gesloten contract met een leverancier van hulpmiddelen;

n. het bezoekbaar maken van een woning wordt bepaald op basis van:

- 1°. de omvang van de aanpassing;
- 2°. het programma van eisen voor de aanpassing;
- 3°. de keuze van de cliënt om al dan niet gebruik te maken van een erkende aan-

worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde aanbieder;

f. kortdurend verblijf- en respijtzorg met laag intensieve ondersteuning uitgevoerd door vrijwilligers met ondersteuning van een beroepskracht en hoog intensieve ondersteuning uitgevoerd door een daartoe opgeleid persoon: op basis van het laagste toepasselijke tarief dat voor dergelijke begeleiding uitgevoerd door een daartoe opgeleide beroepskracht zou worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde aanbieder;

g. vervoer van en naar de dagbesteding: op [basis van het tarief dat hiervoor wordt gehanteerd bij de uitvoering van de Wet langdurige zorg **OF** basis van het in de regio gangbare toepasselijke tarief, uitgaande van de dichtst bij de woning van de cliënt gelegen geschikte dagbestedingslocatie] en rekening houdende met eventuele beperkingen die het reizen met bepaalde vormen van het openbaar vervoer door de cliënt belemmeren;

h. taxi- en rolstoeltaxivervoer: op basis van het in de regio gangbare toepasselijke tarief, uitgaande van maximaal 1500 kilometers per jaar;

i. een autoaanpassing: op basis van de laagste kostprijs van de noodzakelijke aanpassingen die hiervoor zou worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde leverancier;

j. verhuishulp: op basis van de laagste kostprijs van de verhuizing die hiervoor zou worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde verhuizer en rekening houdende met de keuze van de cliënt om al dan niet gebruik te maken van een erkende verhuizer;

k. aanschaf en onderhoud van een sportrolstoel: op basis van de laagste prijs en het laagste tarief die hiervoor zouden worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde leverancier;

l. het bezoekbaar maken van een woning: op basis van de laagste kostprijs van de noodzakelijke aanpassingen die hiervoor zou worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde aannemer en rekening houdende met de keuze van de cliënt om al dan niet gebruik te maken van

<p>nemer, en 4°. de laagste kostprijs voor het bezoekbaar maken van een woning opgenomen in het door de gemeente gesloten contract met een erkende aannemer.</p> <p><i>Variant B (raad delegeert bevoegdheid vaststellen <u>hoogte</u> pgb naar het college)</i></p> <p>3. Het college bepaalt bij nadere regeling op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld.</p> <p><i>Variant AA (raad stelt zelf <u>voorwaarden</u> vast voor pgb voor <u>persoon uit sociaal netwerk</u>, voor wat betreft de nummering en verwijzingen wordt ervan uitgegaan dat hierboven voor variant B is gekozen)</i></p> <p>5. Een cliënt aan wie een pgb wordt verstrekt, kan diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen onder de volgende voorwaarden betreffende het tarief, betrekken van een persoon die behoort tot het sociaal netwerk:</p> <p>a. [dat deze persoon een lager tarief krijgt betaald voor zijn diensten dan het ingevolge het derde en vierde lid vastgestelde tarief OF dat deze persoon maximaal het op grond van de Wet langdurige zorg geldende pgb-uurtarief voor hulp van niet-professionele zorgverleners krijgt betaald voor zijn diensten], en</p> <p>b. dat tussenpersonen of belangbehartigers niet uit het pgb worden betaald.</p> <p><i>Variant BB (raad delegeert bevoegdheid om <u>voorwaarden</u> te stellen aan pgb voor <u>persoon uit sociaal netwerk</u>, voor wat betreft de nummering en verwijzingen wordt ervan uitgegaan dat hierboven voor variant B is gekozen)</i></p> <p>5. Het college bepaalt bij nadere regeling onder welke voorwaarden betreffende het tarief, een cliënt aan wie een pgb wordt verstrekt de mogelijkheid heeft om diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen te betrekken van een persoon die behoort tot het sociaal netwerk.</p>	<p>een erkende aannemer.</p> <p><i>Variant B (raad delegeert (dwingend) bevoegdheid vaststellen <u>nadere regels t.a.v. berekeningswijze</u> pgb naar het college)</i></p> <p>4. Het college stelt nadere regels ten aanzien van de berekeningswijze van pgb's. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen verschillende vormen van zorg en ondersteuning en, voor zover van toepassing, in ieder geval in verband met [de te bieden deskundigheid EN/OF het vereiste opleidingsniveau EN/OF of er gewerkt wordt volgens toepasselijke professionele of kwaliteitsstandaarden EN/OF [...]].</p> <p>5. Een cliënt aan wie een pgb wordt verstrekt, kan diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk als:</p> <p>a. deze persoon hiervoor een tarief hanteert dat niet hoger is dan [het op grond van het derde en vierde lid gehanteerde tarief OF het bij de uitvoering van de Wet langdurige zorg gangbare tarief voor informele hulpverleners], en</p> <p>b. tussenpersonen of belangenbehartigers niet uit het pgb worden betaald.</p>
--	---

Artikel 12 (onderdelen E en F van het wijzigingsbesluit) wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>Artikel 12. Regels voor bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen en algemene voorzieningen</p> <p>1. Een cliënt is een bijdrage in de kosten verschuldigd:</p> <p>a. voor het gebruik van een algemene voorziening, niet zijnde cliëntondersteuning, en,</p> <p>b. voor een maatwerkvoorziening dan wel pgb, zolang hij van de maatwerkvoorziening gebruik maakt of gedurende de periode waarvoor het pgb wordt verstrekt, en afhankelijk van het inkomen en vermogen van de cliënt en zijn echtgenoot.</p>	<p>Artikel 12. Bijdrage in de kosten van algemene voorzieningen</p> <p>1. Een cliënt is een bijdrage verschuldigd in de kosten voor het gebruik van:</p> <p>a. huishoudelijke hulp niveau I, ter hoogte van [bedrag] per uur;</p> <p>b. collectief vervoer, ter hoogte van [bedrag] [per kilometer OF per rit];</p> <p>c. dagbesteding met laag intensieve ondersteuning, ter hoogte van [bedrag] per dagdeel;</p> <p>d. kortdurend verblijf- of respijtzorg met laag intensieve ondersteuning, ter hoogte van [bedrag] per dagdeel;</p> <p>e. de was- en strijkservice, ter hoogte van [bedrag] per [gewassen EN/OF gestreken] was;</p> <p>f. de klussendienst, ter hoogte van [bedrag] per uur en de materiaalkosten, en</p> <p>g. [...].</p> <p>2. Op de bijdrage, bedoeld in het eerste lid, onder [...] (bijvoorbeeld a tot en met d)], is een korting van toepassing van:</p> <p>a. [percentage], voor cliënten met een inkomen tot [percentage (bijvoorbeeld 110%)] van het wettelijk minimumloon;</p> <p>b. [percentage], voor cliënten met een inkomen vanaf [percentage gesteld onder a] tot en met [percentage (bijvoorbeeld 130%)] van het wettelijk minimumloon.</p> <p>[3. De in het eerste lid genoemde bedragen zijn uitgedrukt in het prijspeil van [jaar van vaststellen bedragen] en worden ieder opvolgend kalenderjaar gewijzigd aan de hand van ontwikkeling van [de consumentenprijs-index OF het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag]. De berekende bedragen worden naar beneden afgerond op een veelvoud van € 0,2.</p> <p>4. Als toepassing is gegeven aan het vorige lid, draagt het college zorg voor de kenbaarheid van de laatstelijk in de plaats gestelde bedragen.]</p> <p>Artikel 12a. Bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen en pgb's</p> <p>1. Een cliënt is een bijdrage in de kosten verschuldigd voor een maatwerkvoorziening dan wel pgb, zolang de cliënt van de maatwerkvoorziening gebruik maakt of gedurende de periode waarvoor het pgb wordt verstrekt, en afhankelijk van het inkomen en vermogen van de cliënt en zijn echtgenoot.</p>

2. Voor **[nadere aanduiding groep personen]** geldt op de bijdrage voor een algemene voorziening een korting van **[percentage]**.

2. De bijdrage, dan wel het totaal van de bijdragen, is gelijk aan de kostprijs, tenzij overeenkomstig hoofdstuk 3 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 **[of het volgende lid]** een lagere bijdrage is verschuldigd.

Variant A (uitgebreide verlaging bijdrage voor alle categorieën personen, genoemd in artikel 3.8, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015)

[3. In afwijking van artikel 3.8, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 bedraagt de bijdrage, bedoeld in artikel 3.1, tweede lid, van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 dan wel het totaal van deze bijdragen:

a. voor de ongehuwde cliënt, niet meer dan [bedrag lager dan € 17,50] per bijdrageperiode met dien verstande dat dit bedrag, indien zijn bijdrageplichtig inkomen, berekend volgens artikel 3.9 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015:

1°. meer bedraagt dan [bedrag hoger dan € 22.632] en hij de pensioengerechtigde leeftijd nog niet heeft bereikt, wordt verhoogd met een dertiende deel van [percentage lager dan 12,5%] van het verschil tussen dat inkomen en [bedrag hoger dan € 22.632];

2°. meer bedraagt dan [bedrag hoger dan € 17.033] en hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, wordt verhoogd met een dertiende deel van [percentage lager dan 12,5%] van het verschil tussen dat inkomen en [bedrag hoger dan € 17.033];

b. voor de gehuwde cliënt of de gehuwde cliënten tezamen, niet meer dan [bedrag lager dan € 17,50] per bijdrageperiode, met dien verstande dat dit bedrag, indien het gezamenlijke bijdrageplichtig inkomen, berekend volgens artikel 3.9 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015:

1°. meer bedraagt dan [bedrag hoger dan € 35.000] en een van beiden of beiden de pensioengerechtigde leeftijd nog niet heeft bereikt of nog niet hebben bereikt, wordt verhoogd met een dertiende deel van [percentage lager dan 12,5%] van het verschil tussen dat gezamenlijke inkomen en [bedrag hoger dan € 35.000];

2°. meer bedraagt dan [bedrag hoger € 23.525] en beiden de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt, wordt verhoogd met een dertiende deel van [percentage lager dan 12,5%] van het verschil tussen dat gezamenlijke inkomen en [bedrag hoger dan € 23.525].

4. De in het derde lid genoemde bedragen zijn uitgedrukt in het prijspeil van [jaar van

3. De kostprijs van een maatwerkvoorziening en pgb wordt bepaald:

- a. door een aanbesteding;
- b. na een consultatie in de markt, of
- c. in overleg met de aanbieder.

4. In de gevallen, bedoeld in artikel 2.1.4, zevende lid, van de wet, worden de bijdragen voor een maatwerkvoorziening of pgb door **[instantie die zal innen]** vastgesteld en geïnd.

5. *Als de bijdrage voor een maatwerkvoorziening of pgb ten behoeve van een woningaanpassing voor een minderjarige cliënt is verschuldigd, is de bijdrage verschuldigd door de onderhoudsplichtige ouders, daaronder begrepen degene tegen wie een op artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek gegrond verzoek is afgewezen, en degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een cliënt.*

Variant A (raad delegeert aan college de bevoegdheid om de hoogte van de bijdragen vast te stellen voor algemene voorzieningen en maatwerkvoorzieningen of pgb's)

6. Het college bepaalt bij nadere regeling:

- a. voor welke algemene voorzieningen, niet zijnde cliëntondersteuning, de cliënt een bijdrage is verschuldigd;
- b. wat per soort algemene voorziening de hoogte van deze bijdrage is;
- c. voor welke groep personen een korting op de bijdrage van toepassing is, en
- d. dat de bijdrage voor maatwerkvoorzieningen of pgb's overeenkomstig artikel 3.1, tweede lid, van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 wordt verlaagd, waarbij wordt bepaald welke afwijkende bedragen, percentages en

vaststellen bedragen] en worden ieder opvolgend kalenderjaar gewijzigd aan de hand van de ontwikkeling van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag. De berekende bedragen worden naar beneden afgerond op een veelvoud van € 0,2. 5. Als toepassing is gegeven aan het vorige lid, draagt het college zorg voor de kenbaarheid van de laatstelijk in de plaats gestelde bedragen.]

Variant B (simpele verlaging bijdrage voor alle categorieën personen, genoemd in artikel 3.8, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015)

[3. Voor alle categorieën personen, genoemd in artikel 3.8, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 wordt de bijdrage, dan wel het totaal van de bijdragen, verlaagd door het percentage, genoemd in dat lid, te verlagen naar [percentage lager dan 12,5%.]

6. De kostprijs van een:

- a. maatwerkvoorziening wordt bepaald door een aanbesteding, na consultatie in de markt of na overleg met de aanbieder;
- b. pgb is gelijk aan de hoogte van het pgb.

7. In de gevallen, bedoeld in artikel 2.1.4, zevende lid, van de wet, worden de bijdragen voor een maatwerkvoorziening of pgb door **[instantie die zal innen]** vastgesteld en geïnd.

8. **De** bijdrage voor een maatwerkvoorziening of pgb ten behoeve van een woningaanpassing voor een minderjarige cliënt is verschuldigd door de onderhoudsplichtige ouders, daaronder begrepen degene tegen wie een op artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek gegrond verzoek is **toegewezen**, en degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een cliënt.

<p><i>inkomensbedragen worden gehanteerd.</i></p> <p><i>Variant B (raad legt in de verordening de hoogte van de bijdrage voor algemene voorzieningen en maatwerkvoorzieningen of pgb's vast)</i> <i>[Als gekozen wordt voor variant B, dan hier de tekst van artikel 3 en 4 van het Modelbesluit maatschappelijke ondersteuning 2015 opnemen.]</i></p>	
---	--

Artikel 13 (onderdeel G van het wijzigingsbesluit) wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>Artikel 13. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning</p> <p>1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen, door:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt; b. het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg; c. erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard; d. [...], en e. [...]. <p><u>[2. Het college kan bij nadere regeling bepalen welke verdere eisen worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen.]</u></p> <p>3. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders, een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek, en het zo nodig in overleg met de cliënt ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.</p>	<p>Artikel 13. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning</p> <p>1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen, door:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt; b. het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg en ondersteuning; c. erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard; d. voor zover van toepassing, erop toe te zien dat de kwaliteit van de voorzieningen en de deskundigheid van beroepskrachten tenminste voldoen aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de in de toepasselijke sector erkende keurmerken, en e. [...]. <p>2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders, een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek, en het zo nodig in overleg met de cliënt ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.</p>

Artikel 14 (onderdeel H van het wijzigingsbesluit) wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>[Artikel 14. Meldingsregeling calamiteiten en geweld</p> <p>1. Het college treft een regeling voor het melden van calamiteiten en <u>geweldsincidenten</u> bij de</p>	<p>[Artikel 14. Meldingsregeling calamiteiten en geweld</p> <p>1. Het college treft een regeling voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking</p>

<p>verstrekking van een voorziening door een aanbieder en wijst een toezichthoudend ambtenaar aan.</p> <p>2. Aanbieders melden iedere calamiteit en ieder geweldsincident dat zich heeft voorgedaan bij de verstrekking van een voorziening onverwijld aan de toezichthoudend ambtenaar.</p> <p>3. De toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1, van de wet, doet onderzoek naar de calamiteiten en geweldsincidenten en adviseert het college over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.</p> <p><u>4. Het college kan bij nadere regeling bepalen welke verdere eisen gelden voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening.]</u></p>	<p>van een voorziening door een aanbieder en wijst een toezichthoudend ambtenaar aan.</p> <p>2. Aanbieders melden iedere calamiteit en ieder geweldsincident dat zich heeft voorgedaan bij de verstrekking van een voorziening onverwijld aan de toezichthoudend ambtenaar.</p> <p>3. De toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1, van de wet, doet onderzoek naar de calamiteiten en geweldsincidenten en adviseert het college over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.]</p>
---	--

Artikel 15 (onderdeel I van het wijzigingsbesluit) wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>Artikel 15. Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering</p> <p>[1. Onverminderd artikel 2.3.8 van de wet doet een cliënt aan het college op verzoek of onverwijld uit eigen beweging mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 van de wet.</p> <p>2. Onverminderd artikel 2.3.10 van de wet kan het college een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 van de wet herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid; b. de cliënt niet langer op de maatwerkvoorziening of het pgb is aangewezen; c. de maatwerkvoorziening of het pgb niet meer toereikend is te achten; d. de cliënt niet voldoet aan de aan de maatwerkvoorziening of het pgb verbonden voorwaarden, of e. de cliënt de maatwerkvoorziening of het pgb niet of voor een ander doel gebruikt.] <p>3. Een beslissing tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken als blijkt dat het pgb binnen</p> 	<p>Artikel 15. Voorkoming en bestrijding ten onrechte ontvangen maatwerkvoorzieningen en pgb's en misbruik of oneigenlijk gebruik van de Wmo 2015</p> <p>1. Het college informeert cliënten of hun vertegenwoordiger in begrijpelijke bewoordingen over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een maatwerkvoorziening of pgb zijn verbonden en over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet.</p> <p>[2. Onverminderd artikel 2.3.8 van de wet doet een cliënt aan het college op verzoek of onverwijld uit eigen beweging mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 van de wet.</p> <p>3. Onverminderd artikel 2.3.10 van de wet kan het college een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 van de wet herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid; b. de cliënt niet langer op de maatwerkvoorziening of het pgb is aangewezen; c. de maatwerkvoorziening of het pgb niet meer toereikend is te achten; d. de cliënt niet voldoet aan de aan de maatwerkvoorziening of het pgb verbonden voorwaarden, of e. de cliënt de maatwerkvoorziening of het pgb niet of voor een ander doel gebruikt.] <p>4. Een beslissing tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken als blijkt dat het pgb binnen</p>

<p>[... (bijvoorbeeld zes maanden)] na <i>uitbetaling</i> niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.</p> <p>[4. Als het college een beslissing op grond van het tweede lid, onder a, heeft ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens door de cliënt opzettelijk heeft plaatsgevonden, kan het college van de cliënt en degene die daaraan opzettelijk zijn medewerking heeft verleend, geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten maatwerkvoorziening of het ten onrechte genoten pgb.]</p> <p>5. Ingeval het recht op een in eigendom verstrekte voorziening is ingetrokken, kan deze voorziening worden teruggevorderd.</p> <p>6. Ingeval het recht op een in bruikleen verstrekte voorziening is ingetrokken, kan deze voorziening worden teruggevorderd.</p> <p>7. Het college onderzoekt uit het oogpunt van kwaliteit van de geleverde zorg, al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van pgb's.</p>	<p>[... (bijvoorbeeld zes maanden)] na toekenning niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.</p> <p>[5. Als het college een beslissing op grond van het tweede lid, onder a, heeft ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens door de cliënt opzettelijk heeft plaatsgevonden, kan het college van de cliënt en degene die daaraan opzettelijk zijn medewerking heeft verleend, geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten maatwerkvoorziening of het ten onrechte genoten pgb.]</p> <p>6. Als het recht op een in eigendom of in bruikleen verstrekte voorziening is ingetrokken, kan deze voorziening worden teruggevorderd.</p>
--	--

Na artikel 15 (onderdeel J van het wijzigingsbesluit) worden een tweetal artikelen ingevoegd, luidend:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
	<p>[Artikel 15a. Opschorting betaling uit het pgb</p> <p><i>Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een geheel of gedeeltelijke opschorting voor ten hoogste dertien weken van betalingen uit het pgb als er ten aanzien van een cliënt een ernstig vermoeden is gerezen dat er sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 2.3.10, eerste lid, onder a, d of e, van de wet.]</i></p> <p>[Artikel 15b. Onderzoek naar kwaliteit en recht- en doelmatigheid maatwerkvoorzieningen en pgb's</p> <p><i>Het college onderzoekt periodiek, al dan niet steekproefsgewijs, het gebruik van maatwerkvoorzieningen en pgb's met het oog op de beoordeling van de kwaliteit en recht- en doelmatigheid daarvan.]</i></p>

Artikel 16 (onderdeel K van het wijzigingsbesluit) wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>Artikel 16. Jaarlijkse waardering mantelzorgers</p>	<p>Artikel 16. Jaarlijkse waardering mantelzorgers</p> <p>1. Mantelzorgers van cliënten in de gemeente kunnen door middel van een melding bij het</p>

<p><i>Variant A (raad legt wijze van waardering in de verordening vast)</i> De jaarlijkse blijk van waardering voor mantelzorgers van cliënten in de gemeente bestaat uit: [... (bijvoorbeeld een uitnodiging voor de dag van de mantelzorger, gezamenlijke koffie/borrel/uitstapje, het verstrekken van een stadspas, een geldbedrag, cadeaubon, boeket bloemen)].</p> <p><i>Variant B (raad delegeert de vaststelling van de wijze van waardering naar het college)</i> Het college bepaalt bij nadere regeling waaruit de jaarlijkse blijk van waardering voor mantelzorgers van cliënten in de gemeente bestaat.</p>	<p>college voor het ontvangen van een jaarlijkse blijk van waardering in aanmerking worden gebracht.</p> <p><i>Variant A (raad bepaalt zelf waaruit de jaarlijkse blijk van waardering bestaat)</i> 2. De jaarlijkse blijk van waardering bestaat uit: [... (bijvoorbeeld een uitnodiging voor de dag van de mantelzorger, gezamenlijke koffie/borrel/uitstapje, het verstrekken van een stadspas, een geldbedrag, cadeaubon, boeket bloemen – desgewenst kan er onderscheid gemaakt worden tussen bijvoorbeeld jongeren en volwassenen)].</p> <p><i>Variant B (raad stelt een maximumwaarde vast en laat het verder aan het college om – eventueel na overleg met aangewezen partijen – te bepalen waaruit de jaarlijkse blijk van waardering bestaat)</i> 2. De jaarlijkse blijk van waardering heeft een waarde van ten hoogste [bedrag] [en wordt door het college jaarlijks na overleg met [... (bijvoorbeeld het steunpunt mantelzorg of de Wmo-raad)] vastgesteld].</p> <p>3. Het college kan bij nadere regeling regels stellen over op welke wijze zorg wordt gedragen voor de jaarlijkse blijk van waardering voor de mantelzorgers van cliënten in de gemeente.</p>
--	---

Artikel 17 (onderdeel L van het wijzigingsbesluit) wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>[Artikel 17. Tegemoetkoming meerkosten personen met een beperking of chronische problemen</p> <p>1. Het college kan in overeenstemming met het beleidsplan, bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet, op aanvraag aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die daarmee verband houdende aannemelijke meerkosten hebben, en die een inkomen hebben lager dan [percentage] van het wettelijk minimumloon, een tegemoetkoming verstrekken ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie.</p> <p><u>2. Het college kan bij nadere regeling bepalen in welke gevallen en in welke mate een tegemoetkoming kan worden verstrekt.]</u></p>	<p>[Artikel 17. Tegemoetkoming meerkosten personen met een beperking of chronische problemen</p> <p><i>Variant A (vast bedrag per jaar, enkel voor aangewezen inkomensgroep, zonder relatie tot specifieke voorziening)</i></p> <p>1. Het college kan in overeenstemming met het beleidsplan, bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet, op aanvraag aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die daarmee verband houdende aannemelijke meerkosten hebben, en die een inkomen hebben lager dan [percentage] van het wettelijke minimumloon, een tegemoetkoming van [bedrag] verstrekken ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie.</p> <p>[2. De in het tweede lid genoemde bedragen zijn uitgedrukt in het prijspeil van [jaar van vaststellen bedragen] en worden ieder opvolgend kalenderjaar gewijzigd aan de hand van ontwikkeling van [de consumentenprijs-</p>

	<p><i>index OF het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag]. De berekende bedragen worden naar beneden afgerond op een veelvoud van € 0,2.</i></p> <p>3. Als toepassing is gegeven aan het vorige lid, draagt het college zorg voor de kenbaarheid van de laatstelijk in de plaats gestelde bedragen.]</p> <p><i>Variant B (tegemoetkoming voor bepaalde voorzieningen, ook als mogelijk alternatief voor pgb)</i></p> <p>1. Het college kan in overeenstemming met het beleidsplan, bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet, op aanvraag aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die daarmee verband houdende aannemelijke meerkosten hebben, een tegemoetkoming verstrekken ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie.</p> <p>2. De tegemoetkoming voor:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. taxikosten bedraagt jaarlijks: [bedrag]; b. rolstoeltaxikosten bedraagt jaarlijks: [bedrag]; c. een autoaanpassing bedraagt: [bedrag]; d. verhuiskosten bedraagt: [bedrag]; e. aanschaf en onderhoud van een sportrolstoel bedraagt: [bedrag], en f. het bezoekbaar maken van een woning bedraagt: [bedrag]. <p>[3. De in het tweede lid genoemde bedragen zijn uitgedrukt in het prijspeil van [jaar van vaststellen bedragen] en worden ieder opvolgend kalenderjaar gewijzigd aan de hand van ontwikkeling van [de consumentenprijsindex OF het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag]. De berekende bedragen worden naar beneden afgerond op een veelvoud van € 0,2.</p> <p>4. Als toepassing is gegeven aan het vorige lid, draagt het college zorg voor de kenbaarheid van de laatstelijk in de plaats gestelde bedragen.]</p>
--	---

Artikel 18 (onderdeel M van het wijzigingsbesluit) wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>Artikel 18. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden</p> <p>1. Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren diensten, in ieder geval rekening met:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. de aard en omvang van de te verrichten 	<p>Artikel 18. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden</p> <p>1. Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren diensten in ieder geval rekening met:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. de aard en omvang van de te verrichten

taken;
b. een redelijke toeslag voor overheadkosten;
c. een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg;
d. kosten voor bijscholing van het personeel,
en

e. [...].

2. Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren overige voorzieningen, in ieder geval rekening met:

- a. de marktprijs van de voorziening, en
- b. de eventuele extra taken die in verband met de voorziening van de leverancier worden gevraagd, zoals:
 - 1°. aanmeten, leveren en plaatsen van de voorziening;
 - 2°. instructie over het gebruik van de voorziening;
 - 3°. onderhoud van de voorziening, en
 - 4°. verplichte deelname in bepaalde samenwerkingsverbanden (*bijv. sociaal wijkteams*).

taken;
b. een redelijke toeslag voor overheadkosten;
c. een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg;
d. kosten voor bijscholing van het personeel;

e. de kosten van de beroepskracht, waaronder de loonkosten en overige kosten voortvloeiend uit de toepasselijke collectieve arbeidsovereenkomst, de kosten van wettelijke verplichtingen ter zake van de arbeid en de overige kosten van wettelijke verplichtingen verbonden aan het leveren van een dienst, en

f. [...].

2. Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren overige voorzieningen in ieder geval rekening met:

- a. de marktprijs van de voorziening, en
- b. de eventuele extra taken die in verband met de voorziening van de leverancier worden gevraagd, zoals:
 - 1°. aanmeten, leveren en plaatsen van de voorziening;
 - 2°. instructie over het gebruik van de voorziening;
 - 3°. onderhoud van de voorziening, en
 - 4°. verplichte deelname in bepaalde samenwerkingsverbanden.

Toelichting

Algemeen

De Centrale Raad van Beroep (hierna: CRvB) heeft op 18 mei 2016 uitspraak gedaan in drie zaken over huishoudelijke hulp op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (hierna: Wmo 2015) en één uitspraak in een zaak op grond van de Wmo van 2007. Naar aanleiding hiervan wordt de verordening aangepast. Daarnaast wordt van het moment gebruik gemaakt om enkele andere inhoudelijke aanpassingen en redactionele verbeteringen door te voeren. De redactionele verbeteringen betreffen de artikelen 3, eerste lid, 4, tweede lid, 5, eerste lid, onder d, en derde lid, 11, derde en vierde lid (dat deels inhoudelijk ook gewijzigd is) en vijfde lid, artikel 12a, zesde tot en met achtste lid (nieuwe nummering), 14, eerste lid, 15, tweede tot en met zesde lid (nieuwe nummering) en 18, tweede lid, onderdeel b, onder 4. De inhoudelijke wijzigingen worden hieronder artikelsgewijs toegelicht.

Artikelsgewijs

Artikel I, onderdeel D

Toelichting als bij het vierde lid voor variant A wordt gekozen

Ondanks dat het derde tot en met vijfde lid grondig gewijzigd zijn, betreft de wijziging van artikel 11 grotendeels een louter redactionele verbetering. Hierdoor komt de (al bestaande) strekking van de bepalingen duidelijker naar voren. Verder is in het vierde lid, onder g en h, (nieuw) de berekening van de hoogte van het pgb voor vervoer van en naar de dagbesteding en taxi- en rolstoelstoeltaxivervoer gekoppeld aan de daarvoor 'in de regio gangbare toepasselijke tarief'.

Toelichting als bij het vierde lid voor variant B wordt gekozen

Er is met het vierde lid van artikel 11 voor gekozen om het vaststellen van nadere regels te delegeren aan het college. Gesteld kan worden dat de regels van het vierde lid een detailuitwerking betreffen van het bepaalde in het derde lid, onder b en c. Gezien deze aard van de regels – en het verdere wettelijke kader – lenen deze zich ogenschijnlijk in beginsel voor delegatie. Wel betreft het [*nu, in tegenstelling tot voorheen,*] enkel de nadere regels ten aanzien van de berekeningswijze van pgb's; een detailuitwerking in aanvulling op het in de raadsverordening (derde lid) gestelde kader met de 'essentialia'.

Ondanks dat het derde en vijfde lid grondig gewijzigd zijn betreft het hier louter redactionele verbeteringen. Hierdoor komt de (al bestaande) strekking van de bepalingen duidelijker naar voren.

Artikel I, onderdeel E en F

Naar aanleiding van de uitspraken van 18 mei 2016 van de CRvB is besloten de regeling van zowel de eigen bijdrage voor maatwerkvoorzieningen en pgb's, als die voor algemene voorzieningen, voortaan volledig in de raadsverordening neer te leggen. Het oude artikel 12 is daarbij vervangen door een tweetal artikelen. Artikel 12 ziet nu enkel nog op de bijdrage voor algemene voorzieningen, artikel 12b ziet op de bijdrage voor maatwerkvoorzieningen en pgb's.

NB Afhankelijk van de gemaakte keuzes dienen individuele gemeenten deze toelichting zelf aan te vullen. De implementatiehandleiding en (integrale) toelichting bij de (integrale) modelverordening kunnen hiervoor als handvat dienen.

Artikel I, onderdeel G

In de verordening moet bepaald worden welke eisen worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, inclusief eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten. In artikel 13 wordt – net als voorheen – in het eerste lid de hoofdregel vastgelegd. Detailafspraken kunnen daarnaast desgewenst vormgegeven worden via de contracten en afspraken met aanbieders. [*Daarom is het tweede lid (oud) – dat een grondslag voor nadere regels bevatte – komen te vervallen.*] Aan deze hoofdregel is een extra eis toegevoegd, namelijk dat aanbieders erop toe moeten zien dat de kwaliteit van de voorzieningen en de deskundigheid van beroepskrachten tenminste voldoen aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de in de toepasselijke sector erkende keurmerken (zo die er zijn).

[Artikel I, onderdeel H

Het vierde lid (oud) van artikel 14 – dat een grondslag voor nadere regels bevatte – is komen te vervallen. In aanvulling op de meer praktische opdracht om feitelijk een regeling voor het melden van

calamiteiten en geweld te treffen en eventueel een 'werkinstructie' vast te stellen is er geen reden om het college in aanvulling hierop nadere regels vast te laten stellen.]

Artikel I, onderdeel I

In de verordening moeten in ieder geval regels worden gesteld voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een maatwerkvoorziening of een pgb, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. Dat wordt onder meer gedaan in artikel 15. Aan het 'bestrijden' van ten onrechte ontvangen maatwerkvoorzieningen en pgb's gaat als het goed is een poging dit te 'voorkomen' vooraf. Duidelijke informatie over enerzijds de rechten en plichten van de cliënt en anderzijds de gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik spelen hierbij een belangrijke rol. Daarom is het nieuwe eerste lid toegevoegd, dat een 'informatieplicht' voor het college omvat.

[Artikel I, onderdeel J

Artikel 15a betreft een nieuw artikel. Hiermee wordt beoogd misbruik en oneigenlijk gebruik van pgb's te bestrijden. De ratio is dat in bepaalde gevallen (tijdelijke) opschorting van een betaling uit het pgb naar aanleiding van een declaratie een beter instrument is dan beëindiging of weigering (op grond van artikel 2, vierde lid, van de Uitvoeringsregeling Wmo 2015) of zelfs intrekken of herzien van het verleningsbesluit (op grond van artikel 2.3.10 van de wet). Middels opschorting kan ruimte geboden worden voor herstelmaatregelen of nader onderzoek. Bijvoorbeeld als het gaat om de overeenkomsten die de budgethouder is aangegaan of bij herziening van de toekenningbeschikking. Daarom is de mogelijkheid voor het college toegevoegd om de SVB te verzoeken over te gaan tot opschorting. Het college kan een verzoek enkel doen als een ernstig vermoeden is gerezen dat:

- 1) de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid,*
- 2) de cliënt niet voldoet aan de aan het persoonsgebonden budget verbonden voorwaarden, of*
- 3) de cliënt het persoonsgebonden budget niet of voor een ander doel gebruikt.*

Van de onder 2 genoemde omstandigheid is ook sprake als de cliënt niet langer voldoende in staat is op eigen kracht, dan wel met hulp uit zijn sociale netwerk of van zijn vertegenwoordiger, de aan een persoonsgebonden budget verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren, en als niet langer is gewaarborgd dat de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, veilig, doeltreffend en cliëntgericht worden verstrekt.

Uiteraard moet het college het verzoek goed motiveren en – met inachtneming van de daarvoor geldende regels – de SVB van voldoende informatie voorzien op grond waarvan de SVB over kan gaan tot deugdelijke besluitvorming ten aanzien van het al dan niet nemen van een besluit tot opschorting. Verder kan er voor ten hoogste dertien weken worden opgeschort. Hierbij is aansluiting gezocht bij de termijn zoals deze ook wordt gehanteerd in artikel 4:56 van de Awb en onder de Wet langdurige zorg.

Artikel 15b vervangt het oude artikel 15, zevende lid. Het onderwerp van het onderzoek is daarbij echter verbreed. Naast met het oog op de beoordeling van de kwaliteit, dient het college, al dan niet steekproefsgewijs, ook te onderzoeken of de verstrekte maatwerkvoorzieningen in natura en pgb's worden gebruikt, respectievelijk besteed ten behoeve van het doel waarvoor ze zijn verstrekt en of de besteding op een rechtmatige manier gebeurt. Een onderzoek kan zowel betrekking hebben op het handelen van een cliënt of pgb-houder, als op de ondersteuningsverlening door een aanbieder. Het onderzoek kan onder meer bestaan uit: dossieronderzoek, bezoek aan de cliënt, bezoek aan de locatie waar de cliënt ondersteuning krijgt en uit gesprekken met de aanbieder. Hieraan staat behoefte omdat bij twijfel over de kwaliteit, doelmatigheid en rechtmatigheid van geleverde ondersteuning, het onderzoek in het kader van artikel 2.3.9 van de wet onvoldoende houvast biedt. Op grond hiervan moet het college periodiek (ook) onderzoeken of er aanleiding is om een besluit tot verstrekking van een maatwerkvoorziening of toekenning van een pgb te heroverwegen.]

Artikel I, onderdeel K

In de verordening moet bepaald worden op welke wijze het college zorg draagt voor een jaarlijkse blijk van waardering voor de mantelzorgers van cliënten in de gemeente. De verordening moet in ieder geval óók voorzien in een procedure die waarborgt dat alle mantelzorgers, die voldoen aan de voorwaarden, voor het ontvangen van een blijk van waardering in aanmerking kunnen worden gebracht. Dat is nu geregeld (eerste lid, een meldingsstelsel). Ten aanzien hiervan kan het college op grond van het derde lid (nieuw) nadere regels stellen. Gedacht kan worden aan: de wijze van melding (formulier of niet), de periode waarbinnen melding gedaan moet worden, welke gegevens overgelegd moeten

worden (als er niet met een formulier gewerkt wordt), wanneer de jaarlijkse blijk van waardering wordt uitgereikt. Uitwerking van dergelijke regels van proceduretechnische en administratieve aard – zeker gezien het gegeven kader – leent zich in beginsel uitstekend voor delegatie aan het college.

NB Individuele gemeenten kunnen naar aanleiding van de gekozen invulling van het tweede lid deze toelichting zelf aanvullen.

[Artikel I, onderdeel L

[...]

NB Afhankelijk van de gemaakte keuzes dienen individuele gemeenten deze toelichting zelf in te vullen. De ledenbrief, implementatiehandleiding en (integrale) toelichting bij de (integrale) modelverordening kunnen hiervoor als handvat dienen.]

Artikel I, onderdeel M

Het college kan de uitvoering van de wet, met uitzondering van de vaststelling van de rechten en plichten van de cliënt, door aanbieders derden laten verrichten. Voor de gevallen waarin dit gebeurt moeten in de verordening regels gesteld worden, ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan. Daarbij dient in ieder geval rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de arbeidsvoorwaarden. Dit alles gebeurt in artikel 18. Aan het eerste lid is nu een extra (verplicht) aandachtspunt opgenomen: het college moet – in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren diensten – nu óók rekening houden met de kosten van de beroepskracht, waaronder de loonkosten en overige kosten voortvloeiend uit de toepasselijke collectieve arbeidsovereenkomst, de kosten van wettelijke verplichtingen ter zake van de arbeid en de overige kosten van wettelijke verplichtingen verbonden aan het leveren van een dienst.

Leeswijzer modelbepalingen

- [...] of (bijvoorbeeld) [tijdstip] = door gemeente in te vullen, zie bijvoorbeeld artikel 12, eerste lid.
- [iets OF iets] = door gemeente te kiezen, zie bijvoorbeeld artikel 11, vijfde lid.
- [iets] = facultatief, zie bijvoorbeeld artikel 3.
- [(iets)] = een voorbeeld ter illustratie of uitleg voor gemeente, zie bijvoorbeeld artikel 15, vierde lid.
- Combinaties zijn ook mogelijk, zie bijvoorbeeld artikel 17 voor een bepaling die zowel facultatief is als dat deze nog ingevuld moet worden.
- Ook wordt er gewerkt met varianten waaruit gekozen kan worden. Hierbij kan het voorkomen dat de ene variant uit meer artikelleden bestaat dan een andere variant.

Nadere uitleg is opgenomen in de bij Model Verordening maatschappelijke ondersteuning behorende implementatiehandleiding (deze ziet evenwel op de gehele verordening, na de update van 2016).

Model Raadsbesluit wijziging Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015 – na update 2016

De raad van de gemeente [naam gemeente];
gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van [datum en nummer];
gelet op de artikelen 2.1.3, 2.1.4, [eerste, tweede,] derde en zevende lid, [2.1.5, eerste lid,] 2.1.6, [2.1.7,
2.3.6, vierde lid,] en 2.6.6, eerste lid, van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 [en artikel 3.8,
tweede lid, van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015];
gezien het advies van [naam commissie];
besluit vast te stellen de volgende wijziging van de [citeertitel Wmo-verordening]:

Artikel I

De [citeertitel] wordt gewijzigd als volgt:

A

[Artikel 3, eerste lid, komt te luiden:]

Leeswijzer modelbepalingen

- [...] of (bijvoorbeeld) [tijdstip] = door gemeente in te vullen, zie bijvoorbeeld artikel 12, eerste lid.
- [iets OF iets] = door gemeente te kiezen, zie bijvoorbeeld artikel 11, vijfde lid.
- [iets] = facultatief, zie bijvoorbeeld artikel 3.
- [(iets)] = een voorbeeld ter illustratie of uitleg voor gemeente, zie bijvoorbeeld artikel 15, vierde lid.
- Combinaties zijn ook mogelijk, zie bijvoorbeeld artikel 17 voor een bepaling die zowel facultatief is als dat deze nog ingevuld moet worden.
- Ook wordt er gewerkt met varianten waaruit gekozen kan worden. Hierbij kan het voorkomen dat de ene variant uit meer artikelleden bestaat dan een andere variant.

Nadere uitleg is opgenomen in de bij Model Verordening maatschappelijke ondersteuning behorende implementatiehandleiding (deze ziet evenwel op de gehele verordening, na de update van 2016).

1. *[Het college zorgt ervoor dat ingezetenen een beroep kunnen doen op kosteloze cliëntondersteuning, waarbij het belang van de cliënt uitgangspunt is.]*

B

Artikel 4 komt te luiden:

Artikel 4. Vooronderzoek; indienen persoonlijk plan

1. Het college verzamelt alle voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet, van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de cliënt en zijn situatie en maakt zo spoedig mogelijk met hem een afspraak voor een gesprek.
2. Voor of tijdens het gesprek verschaft de cliënt het college alle overige gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college hiervoor nodig zijn en waarover de cliënt op dat moment redelijkerwijs de beschikking kan krijgen. De cliënt verstrekt in ieder geval een identificatiedocument als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht ter inzage.
3. Als de cliënt genoegzaam bekend is bij de gemeente, kan het college in overeenstemming met de cliënt afzien van een vooronderzoek als bedoeld in het eerste en tweede lid.
4. *[Het college brengt de cliënt op de hoogte van de mogelijkheid om een persoonlijk plan als bedoeld in artikel 2.3.2, tweede lid, van de wet op te stellen en stelt hem gedurende zeven dagen na de melding in de gelegenheid het plan te overhandigen.]*

C

Artikel 5 komt te luiden:

Artikel 5. Gesprek

Leeswijzer modelbepalingen

- [...] of (bijvoorbeeld) [tijdstip] = door gemeente in te vullen, zie bijvoorbeeld artikel 12, eerste lid.
- [iets OF iets] = door gemeente te kiezen, zie bijvoorbeeld artikel 11, vijfde lid.
- [iets] = facultatief, zie bijvoorbeeld artikel 3.
- [(iets)] = een voorbeeld ter illustratie of uitleg voor gemeente, zie bijvoorbeeld artikel 15, vierde lid.
- Combinaties zijn ook mogelijk, zie bijvoorbeeld artikel 17 voor een bepaling die zowel facultatief is als dat deze nog ingevuld moet worden.
- Ook wordt er gewerkt met varianten waaruit gekozen kan worden. Hierbij kan het voorkomen dat de ene variant uit meer artikelleden bestaat dan een andere variant.

Nadere uitleg is opgenomen in de bij Model Verordening maatschappelijke ondersteuning behorende implementatiehandleiding (deze ziet evenwel op de gehele verordening, na de update van 2016).

1. Het college onderzoekt in een gesprek tussen deskundigen en de degene door of namens wie de melding is gedaan, dan wel diens vertegenwoordiger en waar mogelijk met de mantelzorger of mantelzorgers en desgewenst familie, zo spoedig mogelijk en voor zover nodig:
 - a. de behoeften, persoonskenmerken en voorkeuren van de cliënt;
 - b. het gewenste resultaat van het verzoek om ondersteuning;
 - c. de mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp of algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn zelfredzaamheid of zijn participatie te handhaven of te verbeteren, of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;
 - d. de mogelijkheden om met mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;
 - e. de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger van de cliënt;
 - f. de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening, zoals opgenomen in het beleidsplan, bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet, of door het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, of de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;
 - g. de mogelijkheden om door middel van samenwerking met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen, te komen tot een zo goed mogelijk afgestemde dienstverlening met het oog op de behoefte aan verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie of aan beschermd wonen of opvang;
 - h. de mogelijkheid om een maatwerkvoorziening te verstrekken;
 - i. welke bijdragen in de kosten de cliënt met toepassing van het bepaalde bij of krachtens artikel 2.1.4 van de wet verschuldigd zal zijn, en

Leeswijzer modelbepalingen

- [...] of (bijvoorbeeld) [tijdstip] = door gemeente in te vullen, zie bijvoorbeeld artikel 12, eerste lid.
- [iets OF iets] = door gemeente te kiezen, zie bijvoorbeeld artikel 11, vijfde lid.
- [iets] = facultatief, zie bijvoorbeeld artikel 3.
- [(iets)] = een voorbeeld ter illustratie of uitleg voor gemeente, zie bijvoorbeeld artikel 15, vierde lid.
- Combinaties zijn ook mogelijk, zie bijvoorbeeld artikel 17 voor een bepaling die zowel facultatief is als dat deze nog ingevuld moet worden.
- Ook wordt er gewerkt met varianten waaruit gekozen kan worden. Hierbij kan het voorkomen dat de ene variant uit meer artikelleden bestaat dan een andere variant.

Nadere uitleg is opgenomen in de bij Model Verordening maatschappelijke ondersteuning behorende implementatiehandleiding (deze ziet evenwel op de gehele verordening, na de update van 2016).

- j. de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een pgb, waarbij de cliënt in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze.
2. *[Als de cliënt een persoonlijk plan als bedoeld in artikel 4, vierde lid, aan het college heeft overhandigd, betreft het college dat plan bij het onderzoek, bedoeld in het eerste lid.]*
3. Het college informeert de cliënt over de gang van zaken bij het gesprek, diens rechten en plichten en de vervolgprocedure.
4. Als de hulpvraag genoegzaam bekend is, kan het college onverminderd het bepaalde in artikel 2.3.2 van de wet, in overleg met de cliënt afzien van een gesprek.

D

Artikel 11 komt te luiden:

Artikel 11. Regels voor pgb

1. *[Het college verstrekt een pgb in overeenstemming met artikel 2.3.6 van de wet.]*
2. Onverminderd artikel 2.3.6, tweede en vijfde lid, van de wet verstrekt het college geen pgb voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten die de belanghebbende voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft gemaakt en niet meer is na te gaan of de ingekochte voorziening noodzakelijk was.
3. De hoogte van een pgb:
 - a. wordt vastgesteld aan de hand van een door de cliënt opgesteld plan over hoe hij het pgb gaat besteden;
 - b. wordt berekend op basis van een prijs of tarief waarmee redelijkerwijs is verzekerd dat het pgb toereikend is om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, van derden te betrekken, en wordt indien nodig aangevuld met een vergoeding voor onderhoud en verzekering, en

Leeswijzer modelbepalingen

- [...] of (bijvoorbeeld) [tijdstip] = door gemeente in te vullen, zie bijvoorbeeld artikel 12, eerste lid.
- [iets OF iets] = door gemeente te kiezen, zie bijvoorbeeld artikel 11, vijfde lid.
- [iets] = facultatief, zie bijvoorbeeld artikel 3.
- [(iets)] = een voorbeeld ter illustratie of uitleg voor gemeente, zie bijvoorbeeld artikel 15, vierde lid.
- Combinaties zijn ook mogelijk, zie bijvoorbeeld artikel 17 voor een bepaling die zowel facultatief is als dat deze nog ingevuld moet worden.
- Ook wordt er gewerkt met varianten waaruit gekozen kan worden. Hierbij kan het voorkomen dat de ene variant uit meer artikelleden bestaat dan een andere variant.

Nadere uitleg is opgenomen in de bij Model Verordening maatschappelijke ondersteuning behorende implementatiehandleiding (deze ziet evenwel op de gehele verordening, na de update van 2016).

- c. bedraagt niet meer dan de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate in de gemeente beschikbare maatwerkvoorziening in natura.

Variant A (raad legt regels t.a.v. berekeningswijze pgb vast in verordening)

4. De hoogte van een pgb wordt vastgesteld voor:

- a. een zaak: op basis van de kostprijs van de zaak die de cliënt zou hebben ontvangen als de zaak in natura zou zijn verstrekt en rekening houdende met een reële termijn voor de technische afschrijving en de onderhouds- en verzekeringskosten;
- b. huishoudelijke hulp door een niet daartoe opgeleid persoon, een daartoe opgeleid persoon of waarvoor bijzondere deskundigheid is vereist: op basis van het laagste toepasselijke tarief per uur of resultaat dat hiervoor zou worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde aanbieder;
- c. individuele begeleiding:
 - 1. uitgevoerd door een niet daartoe opgeleid persoon: op basis van het laagste toepasselijke tarief per uur of resultaat dat voor dergelijke hulp uitgevoerd door informele hulpverleners wordt gehanteerd bij de uitvoering van de Wet langdurige zorg;
 - 2. uitgevoerd door een daartoe opgeleid persoon of waarvoor bijzondere deskundigheid is vereist: op basis van het laagste toepasselijke tarief per uur of resultaat dat voor dergelijke hulp zou worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde aanbieder;
- d. groepsbegeleiding en dagbesteding met laag intensieve ondersteuning uitgevoerd door vrijwilligers met ondersteuning van een beroepskracht: op basis van het laagste toepasselijke tarief voor dergelijke begeleiding uitgevoerd door een daartoe opgeleide beroepskracht dat zou worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde aanbieder;
- e. gespecialiseerde dagbesteding met hoog intensieve ondersteuning uitgevoerd door een daartoe opgeleid persoon: op basis van het laagste toepasselijke tarief voor dergelijke begeleiding door

Leeswijzer modelbepalingen

- [...] of (bijvoorbeeld) [tijdstip] = door gemeente in te vullen, zie bijvoorbeeld artikel 12, eerste lid.
- [iets OF iets] = door gemeente te kiezen, zie bijvoorbeeld artikel 11, vijfde lid.
- [iets] = facultatief, zie bijvoorbeeld artikel 3.
- [(iets)] = een voorbeeld ter illustratie of uitleg voor gemeente, zie bijvoorbeeld artikel 15, vierde lid.
- Combinaties zijn ook mogelijk, zie bijvoorbeeld artikel 17 voor een bepaling die zowel facultatief is als dat deze nog ingevuld moet worden.
- Ook wordt er gewerkt met varianten waaruit gekozen kan worden. Hierbij kan het voorkomen dat de ene variant uit meer artikelleden bestaat dan een andere variant.

Nadere uitleg is opgenomen in de bij Model Verordening maatschappelijke ondersteuning behorende implementatiehandleiding (deze ziet evenwel op de gehele verordening, na de update van 2016).

- een daartoe opgeleide beroepskracht dat zou worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde aanbieder;
- f. kortdurend verblijf- en respijtzorg met laag intensieve ondersteuning uitgevoerd door vrijwilligers met ondersteuning van een beroepskracht en hoog intensieve ondersteuning uitgevoerd door een daartoe opgeleid persoon: op basis van het laagste toepasselijke tarief dat voor dergelijke begeleiding uitgevoerd door een daartoe opgeleide beroepskracht zou worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde aanbieder;
- g. vervoer van en naar de dagbesteding: op [basis van het tarief dat hiervoor wordt gehanteerd bij de uitvoering van de Wet langdurige zorg OF basis van het in de regio gangbare toepasselijke tarief, uitgaande van de dichtst bij de woning van de cliënt gelegen geschikte dagbestedingslocatie] en rekening houdende met eventuele beperkingen die het reizen met bepaalde vormen van het openbaar vervoer door de cliënt belemmeren;
- h. taxi- en rolstoeltaxivervoer: op basis van het in de regio gangbare toepasselijke tarief, uitgaande van maximaal 1500 kilometers per jaar;
- i. een autoaanpassing: op basis van de laagste kostprijs van de noodzakelijke aanpassingen die hiervoor zou worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde leverancier;
- j. verhuishulp: op basis van de laagste kostprijs van de verhuizing die hiervoor zou worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde verhuizer en rekening houdende met de keuze van de cliënt om al dan niet gebruik te maken van een erkende verhuizer;
- k. aanschaf en onderhoud van een sportrolstoel: op basis van de laagste prijs en het laagste tarief die hiervoor zouden worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde leverancier;
- l. het bezoeken van een woning: op basis van de laagste kostprijs van de noodzakelijke aanpassingen die hiervoor zou worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde aannemer en rekening houdende met de keuze van de cliënt om al dan niet gebruik te maken van een erkende aannemer.

Leeswijzer modelbepalingen

- [...] of (bijvoorbeeld) [tijdstip] = door gemeente in te vullen, zie bijvoorbeeld artikel 12, eerste lid.
- [iets OF iets] = door gemeente te kiezen, zie bijvoorbeeld artikel 11, vijfde lid.
- [iets] = facultatief, zie bijvoorbeeld artikel 3.
- [(iets)] = een voorbeeld ter illustratie of uitleg voor gemeente, zie bijvoorbeeld artikel 15, vierde lid.
- Combinaties zijn ook mogelijk, zie bijvoorbeeld artikel 17 voor een bepaling die zowel facultatief is als dat deze nog ingevuld moet worden.
- Ook wordt er gewerkt met varianten waaruit gekozen kan worden. Hierbij kan het voorkomen dat de ene variant uit meer artikelleden bestaat dan een andere variant.

Nadere uitleg is opgenomen in de bij Model Verordening maatschappelijke ondersteuning behorende implementatiehandleiding (deze ziet evenwel op de gehele verordening, na de update van 2016).

Variant B (raad delegeert (dwingend) bevoegdheid vaststellen nadere regels t.a.v. berekeningswijze pgb naar het college)

4. Het college stelt nadere regels ten aanzien van de berekeningswijze van pgb's. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen verschillende vormen van zorg en ondersteuning en, voor zover van toepassing, in ieder geval in verband met [de te bieden deskundigheid EN/OF het vereiste opleidingsniveau EN/OF er gewerkt wordt volgens toepasselijke professionele of kwaliteitsstandaarden EN/OF [...]].

5. Een cliënt aan wie een pgb wordt verstrekt, kan diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk als:

- a. deze persoon hiervoor een tarief hanteert dat niet hoger is dan [het op grond van het derde en vierde lid gehanteerde tarief OF het bij de uitvoering van de Wet langdurige zorg gangbare tarief voor informele hulpverleners], en
- b. tussenpersonen of belangenbehartigers niet uit het pgb worden betaald.

E

Artikel 12 komt te luiden:

Artikel 12. Bijdrage in de kosten van algemene voorzieningen

1. Een cliënt is een bijdrage verschuldigd in de kosten voor het gebruik van:
 - a. huishoudelijke hulp niveau I, ter hoogte van [**bedrag**] per uur;
 - b. collectief vervoer, ter hoogte van [**bedrag**] [per kilometer OF per rit];
 - c. dagbesteding met laag intensieve ondersteuning, ter hoogte van [**bedrag**] per dagdeel;
 - d. kortdurend verblijf- of respijtzorg met laag intensieve ondersteuning, ter hoogte van [**bedrag**] per dagdeel;
 - e. de was- en strijkservice, ter hoogte van [**bedrag**] per [gewassen EN/OF gestreken] was;
 - f. de klussendienst, ter hoogte van [**bedrag**] per uur en de materiaalkosten, en

Leeswijzer modelbepalingen

- [...] of (bijvoorbeeld) **[tijdstip]** = door gemeente in te vullen, zie bijvoorbeeld artikel 12, eerste lid.
- [iets **OF** iets] = door gemeente te kiezen, zie bijvoorbeeld artikel 11, vijfde lid.
- [*iets*] = facultatief, zie bijvoorbeeld artikel 3.
- [**(iets)**] = een voorbeeld ter illustratie of uitleg voor gemeente, zie bijvoorbeeld artikel 15, vierde lid.
- Combinaties zijn ook mogelijk, zie bijvoorbeeld artikel 17 voor een bepaling die zowel facultatief is als dat deze nog ingevuld moet worden.
- Ook wordt er gewerkt met varianten waaruit gekozen kan worden. Hierbij kan het voorkomen dat de ene variant uit meer artikelleden bestaat dan een andere variant.

Nadere uitleg is opgenomen in de bij Model Verordening maatschappelijke ondersteuning behorende implementatiehandleiding (deze ziet evenwel op de gehele verordening, na de update van 2016).

- g. [...].
- 2. Op de bijdrage, bedoeld in het eerste lid, onder [... (**bijvoorbeeld a tot en met d**)], is een korting van toepassing van:
 - a. [**percentage**], voor cliënten met een inkomen tot [**percentage (bijvoorbeeld 110%)**] van het wettelijk minimumloon;
 - b. [**percentage**], voor cliënten met een inkomen vanaf [**percentage gesteld onder a**] tot en met [**percentage (bijvoorbeeld 130%)**] van het wettelijk minimumloon.
- 3. [De in het eerste lid genoemde bedragen zijn uitgedrukt in het prijspeil van [**jaar van vaststellen bedragen**] en worden ieder opvolgend kalenderjaar gewijzigd aan de hand van ontwikkeling van [de consumentenprijsindex **OF** het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag]. De berekende bedragen worden naar beneden afgerond op een veelvoud van € 0,2.
- 4. [*Als toepassing is gegeven aan het vorige lid, draagt het college zorg voor de kenbaarheid van de laatstelijk in de plaats gestelde bedragen.*]

F

Na artikel 12 wordt een artikel ingevoegd, luidend:

Artikel 12a. Bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen en pgb's

1. Een cliënt is een bijdrage in de kosten verschuldigd voor een maatwerkvoorziening dan wel pgb, zolang de cliënt van de maatwerkvoorziening gebruik maakt of gedurende de periode waarvoor het pgb wordt verstrekt, en afhankelijk van het inkomen en vermogen van de cliënt en zijn echtgenoot.
2. De bijdrage, dan wel het totaal van de bijdragen, is gelijk aan de kostprijs, tenzij overeenkomstig hoofdstuk 3 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 [of het volgende lid] een lagere bijdrage is verschuldigd.

Leeswijzer modelbepalingen

- [...] of (bijvoorbeeld) [tijdstip] = door gemeente in te vullen, zie bijvoorbeeld artikel 12, eerste lid.
- [iets OF iets] = door gemeente te kiezen, zie bijvoorbeeld artikel 11, vijfde lid.
- [iets] = facultatief, zie bijvoorbeeld artikel 3.
- [(iets)] = een voorbeeld ter illustratie of uitleg voor gemeente, zie bijvoorbeeld artikel 15, vierde lid.
- Combinaties zijn ook mogelijk, zie bijvoorbeeld artikel 17 voor een bepaling die zowel facultatief is als dat deze nog ingevuld moet worden.
- Ook wordt er gewerkt met varianten waaruit gekozen kan worden. Hierbij kan het voorkomen dat de ene variant uit meer artikelleden bestaat dan een andere variant.

Nadere uitleg is opgenomen in de bij Model Verordening maatschappelijke ondersteuning behorende implementatiehandleiding (deze ziet evenwel op de gehele verordening, na de update van 2016).

Variant A (uitgebreide verlaging bijdrage voor alle categorieën personen, genoemd in artikel 3.8, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015)

3. *[In afwijking van artikel 3.8, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 bedraagt de bijdrage, bedoeld in artikel 3.1, tweede lid, van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 dan wel het totaal van deze bijdragen:]*

- a. *[voor de ongehuwde cliënt, niet meer dan **[bedrag lager dan € 17,50]** per bijdrageperiode met dien verstande dat dit bedrag, indien zijn bijdrageplichtig inkomen, berekend volgens artikel 3.9 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015:]*
 1. *[meer bedraagt dan **[bedrag hoger dan € 22.632]** en hij de pensioengerechtigde leeftijd nog niet heeft bereikt, wordt verhoogd met een dertiende deel van **[percentage lager dan 12,5%]** van het verschil tussen dat inkomen en **[bedrag hoger dan € 22.632]**.]*
 2. *[meer bedraagt dan **[bedrag hoger dan € 17.033]** en hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, wordt verhoogd met een dertiende deel van **[percentage lager dan 12,5%]** van het verschil tussen dat inkomen en **[bedrag hoger dan € 17.033]**.]*
- b. *[voor de gehuwde cliënt of de gehuwde cliënten tezamen, niet meer dan **[bedrag lager dan € 17,50]** per bijdrageperiode, met dien verstande dat dit bedrag, indien het gezamenlijke bijdrageplichtig inkomen, berekend volgens artikel 3.9 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015:]*
 1. *[meer bedraagt dan **[bedrag hoger dan € 35.000]** en een van beiden of beiden de pensioengerechtigde leeftijd nog niet heeft bereikt of nog niet hebben bereikt, wordt verhoogd met een dertiende deel van **[percentage lager dan 12,5%]** van het verschil tussen dat gezamenlijke inkomen en **[bedrag hoger dan € 35.000]**.]*
 2. *[meer bedraagt dan **[bedrag hoger dan € 23.525]** en beiden de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt, wordt verhoogd met een dertiende deel van **[percentage lager dan 12,5%]** van het verschil tussen dat gezamenlijke inkomen en **[bedrag hoger dan € 23.525]**.]*

Leeswijzer modelbepalingen

- [...] of (bijvoorbeeld) **[tijdstip]** = door gemeente in te vullen, zie bijvoorbeeld artikel 12, eerste lid.
- [iets **OF** iets] = door gemeente te kiezen, zie bijvoorbeeld artikel 11, vijfde lid.
- [*iets*] = facultatief, zie bijvoorbeeld artikel 3.
- [**(iets)**] = een voorbeeld ter illustratie of uitleg voor gemeente, zie bijvoorbeeld artikel 15, vierde lid.
- Combinaties zijn ook mogelijk, zie bijvoorbeeld artikel 17 voor een bepaling die zowel facultatief is als dat deze nog ingevuld moet worden.
- Ook wordt er gewerkt met varianten waaruit gekozen kan worden. Hierbij kan het voorkomen dat de ene variant uit meer artikelleden bestaat dan een andere variant.

Nadere uitleg is opgenomen in de bij Model Verordening maatschappelijke ondersteuning behorende implementatiehandleiding (deze ziet evenwel op de gehele verordening, na de update van 2016).

4. *[De in het derde lid genoemde bedragen zijn uitgedrukt in het prijspeil van **[jaar van vaststellen bedragen]** en worden ieder opvolgend kalenderjaar gewijzigd aan de hand van de ontwikkeling van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag. De berekende bedragen worden naar beneden afgerond op een veelvoud van € 0,2.]*

5. *[Als toepassing is gegeven aan het vorige lid, draagt het college zorg voor de kenbaarheid van de laatstelijk in de plaats gestelde bedragen.]*

Variant B (simpele verlaging bijdrage voor alle categorieën personen, genoemd in artikel 3.8, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015)

3. *[Voor alle categorieën personen, genoemd in artikel 3.8, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 wordt de bijdrage, dan wel het totaal van de bijdragen, verlaagd door het percentage, genoemd in dat lid, te verlagen naar **[percentage lager dan 12,5%]**.]*

6. De kostprijs van een:

- a. maatwerkvoorziening wordt bepaald door een aanbesteding, na consultatie in de markt of na overleg met de aanbieder;
- b. pgb is gelijk aan de hoogte van het pgb.

7. In de gevallen, bedoeld in artikel 2.1.4, zevende lid, van de wet, worden de bijdragen voor een maatwerkvoorziening of pgb door [instantie die zal innen] vastgesteld en geïnd.

8. De bijdrage voor een maatwerkvoorziening of pgb ten behoeve van een woningaanpassing voor een minderjarige cliënt is verschuldigd door de onderhoudsplichtige ouders, daaronder begrepen degene tegen wie een op artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek gegrond verzoek is toegewezen, en degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een cliënt.

Leeswijzer modelbepalingen

- [...] of (bijvoorbeeld) [tjdstip] = door gemeente in te vullen, zie bijvoorbeeld artikel 12, eerste lid.
- [iets OF iets] = door gemeente te kiezen, zie bijvoorbeeld artikel 11, vijfde lid.
- [iets] = facultatief, zie bijvoorbeeld artikel 3.
- [(iets)] = een voorbeeld ter illustratie of uitleg voor gemeente, zie bijvoorbeeld artikel 15, vierde lid.
- Combinaties zijn ook mogelijk, zie bijvoorbeeld artikel 17 voor een bepaling die zowel facultatief is als dat deze nog ingevuld moet worden.
- Ook wordt er gewerkt met varianten waaruit gekozen kan worden. Hierbij kan het voorkomen dat de ene variant uit meer artikelleden bestaat dan een andere variant.

Nadere uitleg is opgenomen in de bij Model Verordening maatschappelijke ondersteuning behorende implementatiehandleiding (deze ziet evenwel op de gehele verordening, na de update van 2016).

G

Artikel 13 komt te luiden:

Artikel 13. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning

1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen, door:
 - a. het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt;
 - b. het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg en ondersteuning;
 - c. erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard;
 - d. voor zover van toepassing, erop toe te zien dat de kwaliteit van de voorzieningen en de deskundigheid van beroepskrachten tenminste voldoen aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de in de toepasselijke sector erkende keurmerken, en
 - e. [...].
2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders, een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek, en het zo nodig in overleg met de cliënt ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.

H

[Artikel 14 komt te luiden:]

[Artikel 14. Meldingsregeling calamiteiten en geweld]

1. [Het college treft een regeling voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening door een aanbieder en wijst een toezichthoudend ambtenaar aan.]
2. [Aanbieders melden iedere calamiteit en ieder geweldsincident dat zich heeft voorgedaan bij de verstrekking van een voorziening onverwijld aan de toezichthoudend ambtenaar.]

Leeswijzer modelbepalingen

- [...] of (bijvoorbeeld) [tijdstip] = door gemeente in te vullen, zie bijvoorbeeld artikel 12, eerste lid.
- [iets OF iets] = door gemeente te kiezen, zie bijvoorbeeld artikel 11, vijfde lid.
- [iets] = facultatief, zie bijvoorbeeld artikel 3.
- [(iets)] = een voorbeeld ter illustratie of uitleg voor gemeente, zie bijvoorbeeld artikel 15, vierde lid.
- Combinaties zijn ook mogelijk, zie bijvoorbeeld artikel 17 voor een bepaling die zowel facultatief is als dat deze nog ingevuld moet worden.
- Ook wordt er gewerkt met varianten waaruit gekozen kan worden. Hierbij kan het voorkomen dat de ene variant uit meer artikelleden bestaat dan een andere variant.

Nadere uitleg is opgenomen in de bij Model Verordening maatschappelijke ondersteuning behorende implementatiehandleiding (deze ziet evenwel op de gehele verordening, na de update van 2016).

3. *[De toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1, van de wet, doet onderzoek naar de calamiteiten en geweldsincidenten en adviseert het college over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.]*

I

Artikel 15 komt te luiden:

Artikel 15. Voorkoming en bestrijding ten onrechte ontvangen maatwerkvoorzieningen en pgb's en misbruik of oneigenlijk gebruik van de Wmo 2015

1. Het college informeert cliënten of hun vertegenwoordiger in begrijpelijke bewoordingen over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een maatwerkvoorziening of pgb zijn verbonden en over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet.
2. *[Onverminderd artikel 2.3.8 van de wet doet een cliënt aan het college op verzoek of onverwijld uit eigen beweging mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 van de wet.]*
3. *[Onverminderd artikel 2.3.10 van de wet kan het college een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 van de wet herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat:]*
 - a. *[de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;]*
 - b. *[de cliënt niet langer op de maatwerkvoorziening of het pgb is aangewezen;]*
 - c. *[de maatwerkvoorziening of het pgb niet meer toereikend is te achten;]*
 - d. *[de cliënt niet voldoet aan de aan de maatwerkvoorziening of het pgb verbonden voorwaarden, of]*
 - e. *[de cliënt de maatwerkvoorziening of het pgb niet of voor een ander doel gebruikt.]*

Leeswijzer modelbepalingen

- [...] of (bijvoorbeeld) **[tijdstip]** = door gemeente in te vullen, zie bijvoorbeeld artikel 12, eerste lid.
- [iets **OF** iets] = door gemeente te kiezen, zie bijvoorbeeld artikel 11, vijfde lid.
- [*iets*] = facultatief, zie bijvoorbeeld artikel 3.
- [**(iets)**] = een voorbeeld ter illustratie of uitleg voor gemeente, zie bijvoorbeeld artikel 15, vierde lid.
- Combinaties zijn ook mogelijk, zie bijvoorbeeld artikel 17 voor een bepaling die zowel facultatief is als dat deze nog ingevuld moet worden.
- Ook wordt er gewerkt met varianten waaruit gekozen kan worden. Hierbij kan het voorkomen dat de ene variant uit meer artikelleden bestaat dan een andere variant.

Nadere uitleg is opgenomen in de bij Model Verordening maatschappelijke ondersteuning behorende implementatiehandleiding (deze ziet evenwel op de gehele verordening, na de update van 2016).

4. Een beslissing tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken als blijkt dat het pgb binnen [...] (**bijvoorbeeld zes maanden**) na toekenning niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.
5. [Als het college een beslissing op grond van het tweede lid, onder a, heeft ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens door de cliënt opzettelijk heeft plaatsgevonden, kan het college van de cliënt en degene die daaraan opzettelijk zijn medewerking heeft verleend, geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten maatwerkvoorziening of het ten onrechte genoten pgb.]
6. Als het recht op een in eigendom of in bruikleen verstrekte voorziening is ingetrokken, kan deze voorziening worden teruggevorderd.

J

[Na artikel 15 [wordt een artikel **OF** worden twee artikelen] ingevoegd, luidend:]

[Artikel 15a. Opschorting betaling uit het pgb]

[Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een geheel of gedeeltelijke opschorting voor ten hoogste dertien weken van betalingen uit het pgb als er ten aanzien van een cliënt een ernstig vermoeden is gerezen dat er sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 2.3.10, eerste lid, onder a, d of e, van de wet.]

[Artikel 15b. Onderzoek naar kwaliteit en recht- en doelmatigheid maatwerkvoorzieningen en pgb's]

[Het college onderzoekt, al dan niet steekproefsgewijs, het gebruik van maatwerkvoorzieningen en pgb's met het oog op de beoordeling van de kwaliteit en recht- en doelmatigheid daarvan.]

K

Leeswijzer modelbepalingen

- [...] of (bijvoorbeeld) [tijdstip] = door gemeente in te vullen, zie bijvoorbeeld artikel 12, eerste lid.
- [iets OF iets] = door gemeente te kiezen, zie bijvoorbeeld artikel 11, vijfde lid.
- [iets] = facultatief, zie bijvoorbeeld artikel 3.
- [(iets)] = een voorbeeld ter illustratie of uitleg voor gemeente, zie bijvoorbeeld artikel 15, vierde lid.
- Combinaties zijn ook mogelijk, zie bijvoorbeeld artikel 17 voor een bepaling die zowel facultatief is als dat deze nog ingevuld moet worden.
- Ook wordt er gewerkt met varianten waaruit gekozen kan worden. Hierbij kan het voorkomen dat de ene variant uit meer artikelleden bestaat dan een andere variant.

Nadere uitleg is opgenomen in de bij Model Verordening maatschappelijke ondersteuning behorende implementatiehandleiding (deze ziet evenwel op de gehele verordening, na de update van 2016).

Artikel 16 komt te luiden:

Artikel 16. Jaarlijkse waardering mantelzorgers

1. Mantelzorgers van cliënten in de gemeente kunnen door middel van een melding bij het college voor het ontvangen van een jaarlijkse blijk van waardering in aanmerking worden gebracht.

Variant A (raad bepaalt zelf waaruit de jaarlijkse blijk van waardering bestaat)

2. De jaarlijkse blijk van waardering bestaat uit: [...] **(bijvoorbeeld een uitnodiging voor de dag van de mantelzorger, gezamenlijke koffie/borrel/uitstapje, het verstrekken van een stadspas, een geldbedrag, cadeaubon, boeket bloemen – desgewenst kan er onderscheid gemaakt worden tussen bijvoorbeeld jongeren en volwassenen)**].

Variant B (raad stelt een maximumwaarde vast en laat het verder aan het college om – eventueel na overleg met aangewezen partijen – te bepalen waaruit de jaarlijkse blijk van waardering bestaat)

2. De jaarlijkse blijk van waardering heeft een waarde van ten hoogste [**bedrag**] [en wordt door het college jaarlijks na overleg met [...] **(bijvoorbeeld het steunpunt mantelzorg of de Wmo-raad)**] vastgesteld].

3. Het college kan bij nadere regeling regels stellen over op welke wijze zorg wordt gedragen voor de jaarlijkse blijk van waardering voor de mantelzorgers van cliënten in de gemeente.

L

[Artikel 17 komt te luiden:]

[Artikel 17. Tegemoetkoming meerkosten personen met een beperking of chronische problemen]

Leeswijzer modelbepalingen

- [...] of (bijvoorbeeld) **[tijdstip]** = door gemeente in te vullen, zie bijvoorbeeld artikel 12, eerste lid.
- [iets **OF** iets] = door gemeente te kiezen, zie bijvoorbeeld artikel 11, vijfde lid.
- [*iets*] = facultatief, zie bijvoorbeeld artikel 3.
- [**(iets)**] = een voorbeeld ter illustratie of uitleg voor gemeente, zie bijvoorbeeld artikel 15, vierde lid.
- Combinaties zijn ook mogelijk, zie bijvoorbeeld artikel 17 voor een bepaling die zowel facultatief is als dat deze nog ingevuld moet worden.
- Ook wordt er gewerkt met varianten waaruit gekozen kan worden. Hierbij kan het voorkomen dat de ene variant uit meer artikelleden bestaat dan een andere variant.

Nadere uitleg is opgenomen in de bij Model Verordening maatschappelijke ondersteuning behorende implementatiehandleiding (deze ziet evenwel op de gehele verordening, na de update van 2016).

[Variant A (vast bedrag per jaar, enkel voor aangewezen inkomensgroep, zonder relatie tot specifieke voorziening)]

1. *[Het college kan in overeenstemming met het beleidsplan, bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet, op aanvraag aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die daarmee verband houdende aannemelijke meerkosten hebben, en die een inkomen hebben lager dan **[percentage]** van het wettelijke minimumloon, een tegemoetkoming van **[bedrag]** verstrekken ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie.]*
2. *[De in het tweede lid genoemde bedragen zijn uitgedrukt in het prijspeil van **[jaar van vaststellen bedragen]** en worden ieder opvolgend kalenderjaar gewijzigd aan de hand van ontwikkeling van **[de consumentenprijsindex OF het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag]**. De berekende bedragen worden naar beneden afgerond op een veelvoud van € 0,2.]*
3. *[Als toepassing is gegeven aan het vorige lid, draagt het college zorg voor de kenbaarheid van de laatstelijk in de plaats gestelde bedragen.]*

[Variant B (tegemoetkoming voor bepaalde voorzieningen, ook als mogelijk alternatief voor pgb)]

1. *[Het college kan in overeenstemming met het beleidsplan, bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet, op aanvraag aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die daarmee verband houdende aannemelijke meerkosten hebben, een tegemoetkoming verstrekken ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie.]*
2. *[De tegemoetkoming voor:]*
 - a. taxikosten bedraagt jaarlijks: **[bedrag]**;
 - b. rolstoeltaxikosten bedraagt jaarlijks: **[bedrag]**;
 - c. een autoaanpassing bedraagt: **[bedrag]**;
 - d. verhuiskosten bedraagt: **[bedrag]**;

Leeswijzer modelbepalingen

- [...] of (bijvoorbeeld) [tijdstip] = door gemeente in te vullen, zie bijvoorbeeld artikel 12, eerste lid.
- [iets OF iets] = door gemeente te kiezen, zie bijvoorbeeld artikel 11, vijfde lid.
- [iets] = facultatief, zie bijvoorbeeld artikel 3.
- [(iets)] = een voorbeeld ter illustratie of uitleg voor gemeente, zie bijvoorbeeld artikel 15, vierde lid.
- Combinaties zijn ook mogelijk, zie bijvoorbeeld artikel 17 voor een bepaling die zowel facultatief is als dat deze nog ingevuld moet worden.
- Ook wordt er gewerkt met varianten waaruit gekozen kan worden. Hierbij kan het voorkomen dat de ene variant uit meer artikelleden bestaat dan een andere variant.

Nadere uitleg is opgenomen in de bij Model Verordening maatschappelijke ondersteuning behorende implementatiehandleiding (deze ziet evenwel op de gehele verordening, na de update van 2016).

- e. aanschaf en onderhoud van een sportrolstoel bedraagt: [bedrag], en
 - f. het bezoekbaar maken van een woning bedraagt: [bedrag].
3. *[De in het tweede lid genoemde bedragen zijn uitgedrukt in het prijspeil van [jaar van vaststellen bedragen] en worden ieder opvolgend kalenderjaar gewijzigd aan de hand van ontwikkeling van [de consumentenprijsindex OF het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag]. De berekende bedragen worden naar beneden afgerond op een veelvoud van € 0,2.]*
 4. *[Als toepassing is gegeven aan het vorige lid, draagt het college zorg voor de kenbaarheid van de laatstelijk in de plaats gestelde bedragen.]*

M

Artikel 18 komt te luiden:

Artikel 18. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

1. Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren diensten in ieder geval rekening met:
 - a. de aard en omvang van de te verrichten taken;
 - b. een redelijke toeslag voor overheadkosten;
 - c. een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg;
 - d. kosten voor bijscholing van het personeel;
 - e. de kosten van de beroepskracht, waaronder de loonkosten en overige kosten voortvloeiend uit de toepasselijke collectieve arbeidsovereenkomst, de kosten van wettelijke verplichtingen ter zake van de arbeid en de overige kosten van wettelijke verplichtingen verbonden aan het leveren van een dienst, en
 - f. [...]

Leeswijzer modelbepalingen

- [...] of (bijvoorbeeld) [tjdstip] = door gemeente in te vullen, zie bijvoorbeeld artikel 12, eerste lid.
- [iets OF iets] = door gemeente te kiezen, zie bijvoorbeeld artikel 11, vijfde lid.
- [iets] = facultatief, zie bijvoorbeeld artikel 3.
- [(iets)] = een voorbeeld ter illustratie of uitleg voor gemeente, zie bijvoorbeeld artikel 15, vierde lid.
- Combinaties zijn ook mogelijk, zie bijvoorbeeld artikel 17 voor een bepaling die zowel facultatief is als dat deze nog ingevuld moet worden.
- Ook wordt er gewerkt met varianten waaruit gekozen kan worden. Hierbij kan het voorkomen dat de ene variant uit meer artikelleden bestaat dan een andere variant.

Nadere uitleg is opgenomen in de bij Model Verordening maatschappelijke ondersteuning behorende implementatiehandleiding (deze ziet evenwel op de gehele verordening, na de update van 2016).

2. Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren overige voorzieningen in ieder geval rekening met:
 - a. de marktprijs van de voorziening, en
 - b. de eventuele extra taken die in verband met de voorziening van de leverancier worden gevraagd, zoals:
 1. aanmeten, leveren en plaatsen van de voorziening;
 2. instructie over het gebruik van de voorziening;
 3. onderhoud van de voorziening, en
 4. verplichte deelname in bepaalde samenwerkingsverbanden.

[Artikel II

[overgangsrecht (noodzaak en formulering hangen af van enerzijds de bestaande tekst van de verordening en anderzijds de daarin met dit besluit doorgevoerde wijzigingen)]]

Artikel III

Dit besluit treedt in werking op [datum].

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van [datum].

De voorzitter,

De griffier,